

EUROPAPARLAMENTS- OG RÅDSFORORDNING (EU) nr. 1285/2013**2019/EØS/22/03**

av 11. desember 2013

**om oppbygging og drift av de europeiske satellittnavigasjonssystemene og om oppheving av
rådsforordning (EF) nr. 876/2002 og europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 683/2008(*)**

EUROPAPARLAMENTET OG RÅDET FOR DEN EUROPEISKE UNION HAR

under henvisning til traktaten om Den europeiske unions virkemåte, særlig artikkel 172,

under henvisning til forslag fra Europakommisjonen,

etter oversending av utkast til regelverksakt til de nasjonale parlamentene,

under henvisning til uttalelse fra Den europeiske økonomiske og sosiale komité⁽¹⁾,

etter samråd med Regionkomiteen,

etter den ordinære regelverksprosedyren og

ut fra følgende betraktninger:

- 1) Målet med den europeiske politikken for satellittnavigasjonssystemer, nemlig systemet opprettet gjennom Galileo-programmet, og EGNOS-systemet (heretter kalt «systemene»). Disse systemene er bygget opp gjennom henholdsvis Galileo-programmet og EGNOS-programmet. Hver infrastruktur består av satellitter og et nett av bakkestasjoner.
- 2) Målet med Galileo-programmet er å opprette den første verdensomspennende infrastrukturen for satellittnavigasjon og posisjonsbestemmelse som særlig er utformet med tanke på sivil bruk, og som kan brukes

av mange ulike offentlige og private aktører i Europa og verden for øvrig. Driften av systemet opprettet gjennom Galileo-programmet er uavhengig av alle andre eksisterende og framtidige systemer og bidrar dermed blant annet til Unionens strategiske handlefrihet, som Europaparlamentet og Rådet har vektlagt.

- 3) Målet med EGNOS-programmet er å forbedre kvaliteten på de åpne signalene fra eksisterende globale satellittnavigasjonssystemer (heretter kalt «GNSS») og signalene fra den åpne tjenesten som tilbys av systemet opprettet gjennom Galileo-programmet, når disse blir tilgjengelige. De tjenester som tilbys av EGNOS-programmet, bør fortrinnsvis dekke de av medlemsstatenes territorier som geografisk ligger i Europa, noe som i denne sammenheng innbefatter Azorene, Kanariøyene og Madeira.
- 4) Europaparlamentet, Rådet, Den europeiske økonomiske og sosiale komité og Regionkomiteen har hele tiden gitt sin fulle støtte til Galileo- og EGNOS-programmene.
- 5) Ettersom Galileo- og EGNOS-programmene befinner seg i et langt framskredet utviklingsstadium og står i ferd med å skulle settes i drift, kreves det et særlig juridisk virkemiddel som dekker deres behov, særlig for styring og sikkerhet, sikrer god økonomistyring og fremmer bruken av systemene.
- 6) Systemene utgjør infrastruktur som er satt opp som transeuropeiske nett, hvis anvendelse strekker langt utenfor medlemsstatenes nasjonale grenser. Tjenestene som tilbys gjennom disse systemene, bidrar dessuten til en rekke ulike former for økonomisk og sosial virksomhet, herunder utviklingen av de transeuropeiske nettene når det gjelder infrastruktur for transport, telekommunikasjon og energi.

(*) Denne unionsrettsakten, kunngjort i EUT L 347 av 20.12.2013, s. 1, er omhandlet i EØS-komiteens beslutning nr. 247/2014 av 13. november 2014 om endring av EØS-avtalens protokoll 31 om samarbeid på særlige områder utenfor de fire friheter, se EØS-tillegget til *Den europeiske unions tidende* nr. 61 av 8.10.2015, s. 4.

(¹) EUT C 181 av 21.6.2012, s. 179.

- 7) Galileo- og EGNOS-programmene er industripolitiske verktøyer og inngår i Europa 2020-strategien, som også framgikk av Kommisjonens melding av 17. november 2010 med tittelen «En integrert industripolitikk for globaliseringens tidsalder – Fokus på konkurransevne og en bærekraftig utvikling». Det vises også til dem i kommisjonsmeldingen av 4. april 2011, «En romstrategi for Den europeiske union til gode for borgerne». Disse programmene vil bringe Unionens økonomi og borgere mange fordeler, med en samlet verdi på anslagsvis ca. 130 milliarder euro i perioden 2014–2034.
- 8) Et stigende antall økonomiske sektorer, særlig transport-, telekommunikasjons-, landbruks- og energisektoren, bruker i stadig større grad satellittnavigasjonssystemer. Offentlige myndigheter kan også dra nytte av disse systemene på ulike områder, som redningstjenester, politi, krisehåndtering og grenseforvaltning. Å utvikle bruken av satellittnavigasjon vil gi store fordeler for økonomien, samfunnet og miljøet. Slike samfunnsøkonomiske fordeler kan deles inn i tre hovedkategorier: direkte fordeler som følge av veksten i rommarkedet, direkte fordeler som følge av veksten i nedstrømsmarkedet for GNSS-baserte anvendelser og tjenester, og indirekte fordeler som følge av framveksten av nye applikasjoner i eller teknologioverføring til andre sektorer, som fører til nye markedsmuligheter i andre sektorer, økt produktivitet i hele industrien og fordeler for offentligheten gjennom redusert forurensning eller høyere sikkerhet.
- 9) Det er derfor viktig at Unionen støtter utviklingen av anvendelser og tjenester basert på disse systemene. Da vil Unionens borgere kunne dra nytte av fordelene systemene gir, samtidig som offentligheten beholder sin tillit til Galileo- og EGNOS-programmene. Det rette virkemiddelet for å finansiere forsknings- og utviklingsaktiviteter i tilknytning til utviklingen av GNSS-baserte anvendelser er Horisont 2020 – rammeprogrammet for forskning og innovasjon (heretter kalt «Horisont 2020»), som ble opprettet ved europaparlaments- og rådsforordning (EU) nr. 1291/2013⁽¹⁾. En meget spesifikk del av forsknings- og utviklingsvirksomheten bør imidlertid finansieres over budsjettet som er avsatt for Galileo- og EGNOS-programmene i henhold til denne forordning, nemlig de delene av virksomheten som gjelder grunnleggende elementer som brikkesett og mottakere som er kompatible med Galileo, som vil gjøre det lettere å utvikle anvendelser innen ulike økonomiske sektorer. Slik finansiering bør likevel ikke gå ut over utbyggingen eller driften av infrastrukturen som opprettes gjennom disse programmene.
- 10) Fordi bruken av satellittnavigasjon har blitt så omfattende på svært mange områder, kan avbrudd i tjenesteytingen i dagens samfunn føre til store skader og medføre tap for mange markedsdeltakere. Satellittnavigasjonssystemene har strategisk betydning og er derfor følsom infrastruktur som kan være spesielt utsatt for misbruk. Disse faktorene kan påvirke Unionens, medlemsstatenes og borgernes sikkerhet. Det bør derfor tas hensyn til sikkerhetskravene ved konstruksjon, utvikling, utplassering og drift av infrastrukturaneleggene som opprettes gjennom Galileo- og EGNOS-programmene, i samsvar med vanlig praksis.
- 11) Galileo-programmet omfatter en utformingsfase, som er avsluttet, en utviklings- og godkjenningsfase, planlagt avsluttet i 2013, en utplasseringsfase, som ble innledet i 2008 og som skal avsluttes i 2020, samt en driftsfase, som vil bli gradvis igangsatt i 2014-2015 slik at systemet skal være i full drift i 2020. De fire første operative satellittene ble bygget og skutt opp i utviklings- og godkjenningsfasen, mens den fulle konstellasjonen av satellitter kommer til å stå ferdig i utplasseringsfasen, og opprustningen skal foregå i driftsfasen. Tilhørende bakkebaserte infrastrukturanelegg bør utvikles og drives tilsvarende.
- 12) EGNOS-programmet har vært i drift siden den åpne tjenesten og sikkerhetstjenesten ble erklært satt i drift i henholdsvis oktober 2009 og mars 2011. Med forbehold for tekniske og økonomiske begrensninger og på grunnlag av internasjonale avtaler kan den geografiske dekningen for tjenestene som ytes av EGNOS-systemet utvides til andre deler av verden, særlig territoriet til kandidatstater, tredjestater som er tilknyttet det felles europeiske luftrom og stater som omfattes av den europeiske naboskapspolitikken. En slik utvidelse til andre deler av verden bør imidlertid ikke finansieres med de budsjettmessige bevilgninger som er avsatt til Galileo- og EGNOS-programmene i henhold til rådsforordning (EU, Euratom) nr. 1311/2013⁽²⁾ og bør ikke forsinke arbeidet med å utvide dekningen til hele det territorium av medlemsstatene som geografisk ligger i Europa.
- 13) Den opprinnelige konstruksjonen av Galileos sikkerhetskritiske tjeneste i henhold til europaparlaments-

⁽¹⁾ Europaparlaments- og rådsforordning (EU) nr. 1291/2013 av 11. desember 2013 om opprettelse av Horisont 2020 – rammeprogrammet for forskning og innovasjon (2014–2020) og om oppheving av beslutning nr. 1982/2006/EF (EUT L 347 av 20.12.2013, s. 104)

⁽²⁾ Rådsforordning (EU, Euratom) nr. 1311/2013 av 2. desember 2013 om fastsettelse av den flerårige finansielle rammen for årene 2014-2020 (EUT L 347 av 20.12.2013, s. 884).

og rådsforordning (EF) nr. 683/2008⁽¹⁾ har blitt omprofilert for å sikre samvirkingsevne med andre verdensomspennende satellittnavigasjonssystemer og effektiv respons på de behov brukerne av den sikkerhetskritiske tjenesten har, og for å redusere kompleksiteten, risikoene og kostnadene ved den nødvendige infrastruktur.

- 14) For å sikre størst mulig utbredelse bør EGNOS-programmets sikkerhetstjeneste ytes uten direkte kostnader for brukerne. Galileos offentlig regulerte tjeneste (PRS) bør også tilbys vederlagsfritt til følgende PRS-deltakere som definert i europaparlaments- og rådsbeslutning nr. 1104/2011/EU⁽²⁾: medlemsstatene, Rådet, Kommisjonen, den europeiske tjeneste for utenriksforbindelser (heretter kalt «utenriks-tjenesten») og unionsorganer med behørig fullmakt. Fraværet av avgifter bør ikke anses å påvirke bestemmelsene om driftskostnader for en vedkommende PRS-myndighet i henhold til beslutning nr. 1104/2011/EU.
- 15) For at tjenestene skal kunne utnyttes best mulig, bør systemer, nett og tjenester som har sin opprinnelse i Galileo- og EGNOS-programmene, være kompatible og ha samvirkingsevne seg imellom og i størst mulig grad med andre satellittnavigasjonssystemer og med konvensjonelle radionavigasjonshjelpemidler der slik kompatibilitet og samvirkingsevne er fastsatt i en internasjonal avtale, uten at dette berører målet om strategisk autonomi.
- 16) Ettersom Unionen i utgangspunktet er ansvarlig for den samlede finansieringen av Galileo- og EGNOS-programmene, bør det fastsettes at Unionen skal eie alle materielle og immaterielle aktiva som skapes eller utvikles innenfor rammen av disse programmene. For å sikre full overholdelse av alle grunnleggende eiendomsrettigheter bør det inngås nødvendige avtaler med eksisterende eiere, særlig med hensyn til vesentlige elementer av infrastrukturen og deres sikkerhet. Bestemmelsene om eiendomsrett til immaterielle aktiva fastsatt i denne forordning gjelder ikke immaterielle rettigheter som i henhold til relevant nasjonal lovgivning ikke kan overdras. Unionens eiendomsrett bør ikke påvirke Unionens mulighet for, i samsvar med denne forordning og der det anses som hensiktsmessig i det enkelte tilfelle, å gjøre disse aktiva tilgjengelige for tredjemann eller avhende dem. Særlig bør Unionen kunne overdra eiendomsretten til immaterialrettighetene som er utviklet gjennom arbeidet innenfor rammen av Galileo- og EGNOS-programmene, eller lisensiere

disse rettighetene, til tredjemann. For å legge til rette for spredning på markedet for satellittnavigasjon er det nødvendig å sikre tredjemann best mulig utnyttelse av immaterialrettighetene som er utviklet gjennom arbeidet innenfor rammen av Galileo- og EGNOS-programmene, og som tilhører Unionen, herunder på det sosiale og økonomiske plan.

- 17) Aktiva som skapes eller utvikles utenfor rammen av Galileo- og EGNOS-programmene, berøres ikke av bestemmelsene om eiendomsrett fastsatt i denne forordning. Slike aktiva kan imidlertid noen ganger ha betydning for resultatene av programmene. For å fremme utviklingen av ny teknologi utenfor rammen av Galileo- og EGNOS-programmene bør Kommisjonen oppmuntre tredjemann til å henlede dens oppmerksomhet mot relevante immaterielle aktiva, og bør, i de tilfeller der dette vil være gunstig for programmene, forhandle om vilkårene for hensiktsmessig utnyttelse av dem.
- 18) Utplasserings- og driftsfasene av Galileo-programmet og driftsfasen av EGNOS-programmets bør finansieres i sin helhet av Unionen. I samsvar med europaparlaments- og rådsforordning (EU, Euratom) nr. 966/2012⁽³⁾ bør imidlertid medlemsstatene kunne bidra med tilleggsgfinansiering av Galileo- og EGNOS-programmene eller med bidrag i naturalier, på grunnlag av hensiktsmessige avtaler, for å finansiere ytterligere deler av programmene som har tilknytning til eventuelle særskilte mål som de berørte medlemsstater har. Tredjestater og internasjonale organisasjoner bør også kunne bidra til programmene.
- 19) For å sikre kontinuitet og stabilitet for Galileo- og EGNOS-programmene og med tanke på deres europeiske dimensjon og iboende europeiske merverdi kreves tilstrekkelig og jevn finansiering i løpet av budsjettperiodene. Det er også nødvendig å angi det beløpet som kreves for perioden 1. januar 2014 til 31. desember 2020 for å finansiere ferdigstillingen av utplasseringsfasen for Galileo-programmet og driftsfasen for Galileo- og EGNOS-programmene.
- 20) I henhold til forordning (EU, Euratom) nr. 1311/2013 tildeles inntil 7 071,73 millioner euro i løpende priser for finansiering av virksomhet i forbindelse med Galileo- og EGNOS-programmene i perioden 1. januar 2014 til 31. desember 2020. Av klarhetshensyn og for å legge til rette for kostnadskontroll bør dette samlede beløp deles opp i ulike kategorier. For å fremme fleksibilitet og sikre at programmene virker tilfredsstillende, bør Kommisjonen likevel kunne omfordele midler fra en kategori til en annen. Programvirksomheten bør også omfatte vern av systemene og driften av dem, herunder under

⁽¹⁾ Europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 683/2008 av 9. juli 2008 om den videre gjennomføringen av de europeiske satellittnavigasjonsprogrammene (EGNOS og Galileo) (EUT L 196 av 24.7.2008, s. 1).

⁽²⁾ Europaparlaments- og rådsbeslutning nr. 1104/2011/EU av 25. oktober 2011 om regler for tilgang til den offentlige regulerte tjenesten som tilbys ved det verdensomspennende navigasjonssatellittsystem opprettet gjennom Galileo-programmet (EUT L 287 av 4.11.2011, s. 1).

⁽³⁾ Europaparlaments- og rådsforordning (EU, Euratom) nr. 966/2012 av 25. oktober 2012 om finansielle regler for Den europeiske unions alminnelige budsjett og om oppheving av rådsforordning (EF, Euratom) nr. 1605/2002 (EUT L 298 av 26.10.2012, s. 1).

- oppskyting av satellitter. I dette henseendet kan bidrag til kostnadene ved tjenester som kan gi slikt vern, finansieres over budsjettet tildelt Galileo- og EGNOS-programmene i den utstrekning dette er mulig med streng kostnadskontroll og samtidig som det tas hensyn til det samlede beløp som er fastsatt i forordning (EU, Euratom) nr. 1311/2013. Slike bidrag bør anvendes bare for levering av data og yting av tjenester, ikke for kjøp av infrastruktur. I denne forordning fastsettes den finansielle ramme for den videre gjennomføring av Galileo- og EGNOS-programmene, som skal utgjøre det viktigste referansebeløp i henhold til nr. 17 i den tverrinstitusjonelle avtalen av 2. desember 2013 mellom Europaparlamentet, Rådet og Kommisjonen om budsjett disiplin, budsjettsamarbeid og god økonomistyring⁽¹⁾ for Europaparlamentet og Rådet under den årlige budsjettbehandlingen.
- 21) Det bør angis i denne forordning hvilke deler av virksomheten som kan finansieres med de budsjettmessige bevilgninger Unionen har avsatt til Galileo- og EGNOS-programmene for perioden 2014–2020. Bevilgningene bør hovedsakelig gis til virksomhet som gjelder utplasseringsfasen for Galileo-programmet, herunder forvaltning og overvåking i denne fasen, og virksomhet som gjelder driften av systemet som er opprettet gjennom Galileo-programmet, herunder tiltak som skal komme forut for eller som en forberedelse til programmets driftsfase, samt virksomhet som gjelder driften av EGNOS-systemet. Bevilgningene bør også kunne gå til finansiering av visse andre deler av virksomheten som er nødvendige for å forvalte og oppnå målene for Galileo- og EGNOS-programmene, særlig støtte til forskning og utvikling av grunnleggende elementer som brikkesett og mottakere som er kompatible med Galileo, herunder eventuelt programmoduler for posisjonsbestemmelse og integritetsovervåking. Disse elementene danner grensesnittet mellom de tjenester som ytes av infrastrukturaneleggene, og anvendelsene nedstrøms, og legger til rette for utviklingen av anvendelser innen ulike økonomiske sektorer. Utviklingen av disse vil virke som en katalysator for å oppnå størst mulige samfunnsøkonomiske fordeler ettersom de vil bidra til markedsinntrengingen for de tjenestene som tilbys. Kommisjonen bør hvert år gi Europaparlamentet og Rådet en rapport om den den kostnadsstyringsstrategi som følges.
- 22) Det er viktig å merke seg at investerings- og driftskostnadene som er anslått for perioden 2014–2020, ikke tar hensyn til uforutsette finansielle forpliktelser som Unionen kan bli nødt til å påta seg, herunder i forbindelse med ansvar som oppstår på grunn av utførelsen av tjenester eller Unionens eiendomsrett til systemene, særlig med hensyn til funksjonssvikt i systemene. Disse forpliktelsene vil bli gransket særskilt av Kommisjonen.
- 23) Det er også viktig å merke seg at de budsjettmidler som planlegges i henhold til denne forordning, ikke dekker arbeid som finansieres gjennom Horisont 2020, for eksempel utviklingen av anvendelser avledet fra systemene. Dette arbeidet vil bidra til best mulig utnyttelse av tjenestene som ytes gjennom Galileo- og EGNOS-programmene, til å sikre god samfunnsmessig og økonomisk avkastning på investeringene Unionen gjør, og styrke kunnskapen i næringslivet i Unionen om satellittnavigasjonsteknologi. Kommisjonen bør sikre at de ulike finansieringskildene for de ulike delene av programmene preges av åpenhet og klarhet.
- 24) Dessuten bør inntektene til systemene, særlig fra den kommersielle tjenesten som ytes gjennom systemet opprettet gjennom Galileo-programmet, tilfalle Unionen for delvis å kompensere for de investeringer Unionen tidligere har gjort, og disse inntektene bør brukes til å støtte målene for Galileo- og EGNOS-programmene. Det kan også fastsettes en ordning for inntektsdeling i eventuelle kontrakter som inngås med enheter i privat sektor.
- 25) For å unngå de kostnadsoverskridelser og forsinkelser som gjennomføringen av Galileo- og EGNOS-programmene tidligere har vært berørt av, er det nødvendig å øke innsatsen for å kontrollere risikoer som kan medføre merkostnader og/eller forsinkelser, noe også Europaparlamentet anmodet om i sin resolusjon av 8. juni 2011 om midtveisvurderingen av de europeiske satellittnavigasjonsprogrammene: vurdering av gjennomføringen, framtidige utfordringer og finansieringsutsikter⁽²⁾, og som også Rådet oppfordrer til i sine konklusjoner av 31. mars 2011 og Kommisjonen i sin melding av 29. juni 2011, «Et budsjett for Europa 2020».
- 26) God offentlig styring av Galileo- og EGNOS-programmene forutsetter på den ene side en klar fordeling av ansvar og oppgaver, særlig mellom Kommisjonen, Det europeiske GNSS-byrå og Den europeiske romorganisasjon (ESA), og på den annen side at styringen tilpasses de behov som viser seg ved driften av systemene.
- 27) Ettersom Kommisjonen representerer Unionen, som i prinsippet alene finansierer Galileo- og EGNOS-programmene og eier systemene, bør Kommisjonen være ansvarlig for gjennomføringen av programmene og den overordnede overvåkingen av dem. Kommisjonen bør derfor forvalte de midler som tildeles programmene i henhold til denne forordning, overvåke gjennomføringen av all virksomhet i forbindelse med programmene og sikre en klar fordeling av ansvar og oppgaver, særlig mellom Det europeiske GNSS-byrå og ESA. I tillegg til oppgavene som er forbundet med disse generelle ansvarsområdene, og andre oppgaver den er pålagt i henhold til denne forordning, bør Kommisjonen følgelig tildeles visse konkrete oppgaver. For å sikre

⁽¹⁾ EUT C 420 av 20.12.2013, s. 1.

⁽²⁾ EUT C 380 E av 11.12.2012, s. 84.

best mulig utnyttelse av ressurser og kompetanse hos de ulike berørte parter bør Kommisjonen kunne delegerer visse oppgaver gjennom delegeringsavtaler i samsvar med forordning (EU, Euratom) nr. 966/2012.

28) I betraktning av den bakkebaserte infrastrukturens betydning for Galileo- og EGNOS-programmene og dennes innvirkning på systemenes sikkerhet, bør bestemmelsen om infrastrukturens lokalisering være en slik konkret oppgave Kommisjonen tildeles. Utplassering av systemenes bakkebaserte infrastruktur bør også i tiden framover følge en åpen prosess som sikrer innsyn. I beslutningen om infrastrukturens lokalisering bør det tas hensyn til de geografiske og tekniske begrensninger som er forbundet med en optimal geografisk fordeling av den bakkebaserte infrastrukturen og eventuelt allerede eksisterende anlegg og utstyr som er egnet for de aktuelle oppgaver, samtidig som den enkelte bakkestasjons sikkerhetsbehov og den enkelte medlemsstats nasjonale sikkerhetsbehov ivaretas.

29) Det europeiske GNSS-byrå ble opprettet ved europaparlaments- og rådsforordning (EU) nr. 912/2010⁽¹⁾ for å oppfylle målene for Galileo- og EGNOS-programmene og utføre visse oppgaver forbundet med gjennomføringen av nevnte programmer. Byrådet er et unionsorgan som organ i henhold til forordning (EU, Euratom) nr. 966/2012 er underlagt de forpliktelser som gjelder for Unionens organer. Det bør tildeles visse oppgaver i tilknytning til programmene sikkerhet og dets eventuelle utpeking som vedkommende PRS-myndighet. Det bør også bidra til å fremme og markedsføre systemene, herunder ved å opprette kontakt med brukere og potensielle brukere av de tjenester som ytes gjennom Galileo- og EGNOS-programmene, og det bør samle inn informasjon om deres krav og om utviklingen på markedet for satellittnavigasjon. Videre bør byrådet utføre de oppgaver det tildeles av Kommisjonen gjennom en eller flere delegeringsavtaler om ulike konkrete oppgaver i tilknytning til programmene, særlig oppgaver i tilknytning til driftsfasen av systemene, herunder operativ ledelse av programmene, markedsføring av anvendelser og tjenester på markedet for satellittnavigasjon og fremming av utviklingen av grunnleggende elementer i tilknytning til programmene. For at Kommisjonen, som representerer Unionen, skal kunne utøve sin kontrollmyndighet til fulle, bør delegeringsavtalene omfatte de generelle vilkår for forvaltning av midler tildelt Det europeiske GNSS-byrå.

Ansvar for oppgavene i tilknytning til den operative ledelse og drift av Galileo- og EGNOS-programmene bør overføres gradvis til Det europeiske GNSS-byrå,

⁽¹⁾ Europaparlaments- og rådsforordning (EU) nr. 912/2010 av 22. september 2010 om opprettelse av Det europeiske GNSS-byrå, om oppheving av rådsforordning (EF) nr. 1321/2004 om opprettelse av strukturer for forvaltning av europeiske programmer for satellittbasert radionavigasjon og om endring av europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 683/2008 (EUT L 276 av 20.10.2010, s. 11).

avhengig av ferdigstillelsen av en egnet vurdering av overføringen og av at Det europeiske GNSS-byrå er klar til å påta seg disse oppgavene slik at programmene kontinuitet kan ivaretas. For EGNOS' del bør overføringen finne sted 1. januar 2014, og for Galileo i 2016.

(30) For utplasseringsfasen for Galileo-programmet bør Unionen inngå en delegeringsavtale med ESA der ESAs oppgaver i nevnte fase fastsettes. Kommisjonen, som representerer Unionen, bør gjøre sitt ytterste for å inngå delegeringsavtalen innen seks måneder etter at denne forordning har kommet til anvendelse. For at Kommisjonen skal kunne utøve sin kontrollmyndighet til fulle, bør delegeringsavtalen inneholde de allmenne vilkår for forvaltningen av midlene tildelt ESA. Når det gjelder virksomhet som i sin helhet finansieres av Unionen, bør vilkårene sikre samme grad av kontroll som om ESA hadde vært et unionsorgan.

31) For driftsfasen av Galileo- og EGNOS-programmene bør Det europeiske GNSS-byrå inngå arbeidsavtaler med ESA, der sistnevntes oppgaver fastsettes med hensyn til utvikling av framtidige generasjoner av systemene og yting av teknisk støtte til den eksisterende generasjonen av systemene. Avtalene bør være i samsvar med forordning (EU, Euratom) nr. 966/2012. De bør ikke omfatte ESAs rolle i forbindelse med forsknings- og teknologirelatert virksomhet eller tidlige faser av utviklings- og forskningsvirksomhet vedrørende de infrastrukturprosjektene som opprettes gjennom Galileo- og EGNOS-programmene. Slik virksomhet bør finansieres utenfor rammen av budsjettet tildelt disse programmer, for eksempel med midler tildelt Horisont 2020.

32) Ansvar for gjennomføring av Galileo- og EGNOS-programmene omfatter blant annet ansvar for programmene sikkerhet, systemenes sikkerhet og driftssikkerhet. Unntatt i forbindelse med anvendelse av Rådets felles handling 2004/552/FUSP⁽²⁾, som må revideres for å gjenspeile endringene i Galileo- og EGNOS-programmene og styringen av dem, og de endringer som Lisboa-traktaten har medført for traktaten om Den europeiske union og traktaten om Den europeiske unions virkemåte, er Kommisjonen ansvarlig for sikkerheten, selv om visse sikkerhetsrelaterte oppgaver er tildelt Det europeiske GNSS-byrå. Det er Kommisjonens ansvar å opprette ordninger for å sikre hensiktsmessig samordning mellom de ulike enheter som har ansvar for sikkerheten.

33) Ved anvendelse av denne forordning bør Kommisjonen i saker som gjelder sikkerhet, rådføre seg med relevante sikkerhetsekspertiser i medlemsstatene.

⁽²⁾ Rådets felles handling 2004/552/FUSP av 12. juli 2004 om aspekter ved driften av det europeiske satellittbaserte radionavigasjonssystem som påvirker sikkerheten i Den europeiske union (EUT L 246 av 20.7.2004, s. 30).

- 34) Ettersom utenriksstjenesten innehar særlig sakkunnskap og jevnlig har kontakt med forvaltningene i tredjestater og internasjonale organisasjoner, kan den bistå Kommisjonen i utførelsen av dens oppgaver som gjelder sikkerheten ved systemene og Galileo- og EGNOS-programmene, når det gjelder forbindelsene med tredjestater, i samsvar med rådsbeslutning 2010/427/EU⁽¹⁾. Kommisjonen bør sikre at utenriksstjenesten tar fullt del i dens virksomhet i forbindelse med gjennomføringen av sikkerhetsrelaterte oppgaver på området forbindelser med tredjestater. Utenriksstjenesten bør for dette formål få all nødvendig teknisk støtte.
- 35) For å ivareta sikkerheten ved spredning av opplysninger innenfor rammen av denne forordnings virkeområde bør de relevante sikkerhetsbestemmelser gi samme grad av vern for graderte EU-opplysninger som sikkerhetsreglene fastsatt i vedlegget til kommisjonsbeslutning 2001/844/EF, EKSF, Euratom⁽²⁾ og Rådets sikkerhetsregler fastsatt i vedleggene til rådsbeslutning 2013/488/EU⁽³⁾. Hver medlemsstat bør sikre at dens nasjonale sikkerhetsbestemmelser får anvendelse på alle fysiske personer som er bosatt på dens territorium og alle juridiske personer som er etablert på deres territorium og håndterer graderte EU-opplysninger om Galileo- og EGNOS-programmene. ESAs sikkerhetsbestemmelser og beslutningen av Unionens høyrepresentant for utenriksaker og sikkerhetspolitikk av 15. juni 2011⁽⁴⁾ bør anses å være likeverdige med sikkerhetsreglene fastsatt i vedlegget til beslutning 2001/844/EF, EKSF, Euratom og sikkerhetsreglene fastsatt i vedleggene til beslutning 2013/488/EU.
- 36) Denne forordning berører ikke eksisterende og framtidige regler om tilgang til dokumenter vedtatt i samsvar med artikkel 15 nr. 3 i traktaten om Den europeiske unions virkemåte (TEUV). Denne forordning bør heller ikke anses å pålegge medlemsstatene en forpliktelse til å se bort fra sine forfatningsregler om tilgang til dokumenter.
- 37) Ved fordeling av de midler Galileo- og EGNOS-programmene tildeles av Unionen, hvis beløp utgjør et tak som Kommisjonen ikke bør overskride, bør hensiktsmessige framgangsmåter ved tildeling av offentlige kontrakter anvendes og særlig avtaler framforhandles for å sikre best mulig utnyttelse av ressursene, tilfredsstillende tjenester, smidig gjennomføring av programmene, god risikohåndtering og overholdelse av tidsplanen. Den offentlige oppdragsgiver bør gjøre sitt ytterste for å oppfylle disse kravene.
- 38) Ettersom Galileo- og EGNOS-programmene i prinsippet skal finansieres av Unionen, bør offentlige innkjøp innenfor rammen av disse programmene overholde Unionens regler om offentlige kontrakter og bør framfor alt ta sikte på å utnytte ressursene best mulig, kontrollere kostnadene, redusere risikoen, forbedre effektiviteten og redusere avhengigheten av en enkelt leverandør. Konkurransen bør være åpen og rettferdig i hele forsyningskjeden og sikre balanserte muligheter for deltakelse for ulike bransjer på alle nivåer, herunder særlig for nye operatører og små og mellomstore bedrifter (SMB). Misbruk av dominerende stilling og langvarig avhengighet av enkeltleverandører bør unngås. For å redusere risikoene ved programmene, unngå avhengighet av en enkelt leverandør og sikre bedre overordnet kontroll med programmene, kostnadene og tidsplanene, er det viktig å bruke flere leverandører der det er mulig. I samsvar med internasjonale avtaler som Unionen er part i, bør dessuten utviklingen av europeisk industri opprettholdes og fremmes på alle områder i tilknytning til satellittnavigasjon. Risikoen for mangelfull eller manglende kontraktsoppfyllelse bør reduseres i størst mulig grad. For dette formål bør leverandørene vise at de er i stand til å oppfylle kontrakten med hensyn til de forpliktelser de har påtatt seg, for kontraktens varighet. Derfor bør offentlige oppdragsgivere i størst mulig grad spesifisere de krav som gjelder med hensyn til forsyningsikkerhet og pålitelig tjenesteyting.
- Når det gjelder innkjøp av følsomme varer og tjenester kan offentlige oppdragsgivere dessuten stille særlige krav, særlig med henblikk på å ivareta informasjonssikkerhet. Næringer i Unionen bør kunne henvende seg til leverandører utenfor Unionen for visse komponenter og tjenester dersom de kan dokumentere vesentlige kvalitets- og kostnadsmessige fordeler; det skal likevel tas hensyn til programmenes strategiske karakter og til Unionens sikkerhetskrav og krav til eksportkontroll. Investeringene som gjøres i offentlig sektor, og den erfaring og kompetanse industrien bygger seg opp, herunder i utformings-, utviklings- og godkjenningssfasen av programmet, bør utnyttes, samtidig som det er viktig å se til at reglene for anbudskonkurranser overholdes.
- 39) For å kunne vurdere den totale kostnaden for det produkt, den tjeneste eller det bygge- og anleggsarbeid anbudsinnbydelsen gjelder, bør de totale kostnader over hele produktets, tjenestens eller arbeidets levetid tas i betraktning der dette er relevant, herunder kostnadene ved drift på lang sikt; dersom innkjøpet baseres på det mest fordelaktige anbudet, skal beregningen gjøres ved bruk av en kostnadseffektivitetsmetode, som beregning

⁽¹⁾ Rådsbeslutning 2010/427/EU av 26. juli 2010 om fastsettelse av organisering og virkemåte for den europeiske tjeneste for utenriksforbindelser (EUT L 201 av 3.8.2010, s. 30).

⁽²⁾ 2001/844/EF, EKSF, Euratom: Kommisjonsbeslutning av 29. november 2001 om endring av dens forretningsorden (EFT L 317 av 3.12.2001, s. 1).

⁽³⁾ 2013/488/EU: Rådsbeslutning av 23. september 2013 om sikkerhetsregler for å verne graderte EU-opplysninger (EUT L 274 av 15.10.2013, s. 1).

⁽⁴⁾ EUT C 304 av 15.10.2011, s. 7.

av livssyklus-kostnader. For dette formål bør den offentlige oppdragsgiver påse at metoden som skal brukes for å beregne kostnadene for et produkt, en tjeneste eller et arbeid over hele dets levetid, er uttrykkelig angitt i anbudsgrunnlaget eller i kunngjøringen av konkurransen, og at metoden gjør det mulig å verifisere at opplysningene framlagt av anbyderne er korrekte.

- 40) Satellitnavigasjon er en kompleks teknologi som hele tiden er i forandring. Dette medfører usikkerhet og risiko for offentlige kontrakter som inngås innenfor rammen av Galileo- og EGNOS-programmene, særlig ettersom nevnte kontrakter kan gjelde langsiktige utstyrs- eller tjenesteforpliktelser. Av denne grunn bør det fastsettes særlige tiltak for offentlige kontrakter, som bør gjelde i tillegg til bestemmelsene i forordning (EU, Euratom) nr. 966/2012. Den offentlige oppdragsgiver bør derfor være i stand til å sikre like konkurransevilkår i en situasjon der ett eller flere selskaper forut for en anbudsinnbydelse har tilgang til fortrolig informasjon om virksomheten anbudsinbydelsen gjelder. Den offentlige oppdragsgiver bør likeledes kunne tildele en kontrakt med trinnsvis betinget betaling, på visse vilkår endre kontrakten under dens løpetid ved et kontraktstillegg, eller pålegge en viss minstegrad av bruk av underleverandører. Endelig kan kontraktsprisene, på grunn av den tekniske usikkerhet som kjennetegner Galileo- og EGNOS-programmene, ikke alltid beregnes nøyaktig; det er derfor ønskelig at kontraktene inngås i en form der ingen faste, endelige priser angis, og inneholder bestemmelser som ivaretar Unionens finansielle interesser.
- 41) Det bør anføres at medlemsstatene i samsvar med artikkel 4 nr. 3 i traktaten om Den europeiske union (heretter kalt «TEU») ikke bør treffe tiltak som kan være til skade for Galileo- og EGNOS-programmene eller tjenestene. Det bør også gjøres klart at de berørte medlemsstater bør iverksette alle nødvendige tiltak for å sikre vern av bakkestasjonene etablert på deres territorier. Medlemsstatene og Kommisjonen bør dessuten samarbeide seg imellom og med relevante internasjonale organer og reguleringsmyndigheter for å sikre at det radiospektrum som er nødvendig for systemet som opprettes gjennom Galileo-programmet, er tilgjengelig og vernet slik at anvendelser basert på dette systemet kan utvikles og gjennomføres til fulle i samsvar med europaparlaments- og rådsbeslutning nr. 243/2012/EU⁽¹⁾.
- 42) I betraktning av systemenes globale karakter er det avgjørende at Unionen inngår avtaler med tredjestater og internasjonale organisasjoner innenfor rammen av Galileo- og EGNOS-programmene i henhold til artikkel

218 TEUV, blant annet for å sikre smidig gjennomføring av programmene, håndtere visse spørsmål knyttet til sikkerhet og fakturering, optimere tjenestene som ytes til borgerne i Unionen, og oppfylle tredjestaters og internasjonale organisasjoners behov. Det vil også være hensiktsmessig ved behov å tilpasse eksisterende avtaler til utviklingen av Galileo- og EGNOS-programmene. I forberedelsene eller gjennomføringen av nevnte avtaler kan Kommisjonen la seg bistå av utenriktjenesten, ESA og Det europeiske GNSS-byrå innenfor rammen av de oppgaver de er tildelt i henhold til denne forordning.

- 43) Det bør bekreftes at Kommisjonen når den utfører visse ikke-regulerte oppgaver, ved behov kan søke nødvendig teknisk bistand hos visse eksterne parter. Andre enheter som deltar i den offentlige styringen av Galileo- og EGNOS-programmene, kan også benytte samme tekniske bistand ved utførelse av de oppgaver de er tildelt i henhold til denne forordning.
- 44) Unionen bygger på respekt for de grunnleggende rettigheter, og har særlig i artikkel 7 og 8 i Den europeiske unions pakt om grunnleggende rettigheter uttrykkelig anerkjent den grunnleggende retten til personvern og vern av personopplysninger. Vern av personopplysninger og av privatlivet bør sikres innenfor rammen av Galileo- og EGNOS-programmene.
- 45) Den europeiske unions finansielle interesser bør vernes ved forholdsmessige tiltak gjennom hele kostnadssyklusen, herunder for å forebygge, avdekke og etterforske uregelmessigheter, inndrive midler som er tapt, urettmessig utbetalt eller brukt på feil måte, og eventuelt ved administrative og økonomiske sanksjoner i samsvar med forordning (EU, Euratom) nr. 966/2012.
- 46) Det er nødvendig å sikre at Europaparlamentet og Rådet holdes regelmessig underrettet om gjennomføringen av Galileo- og EGNOS-programmene, særlig med hensyn til risikohåndtering, kostnader, tidsplan og resultat. Europaparlamentet, Rådet og Kommisjonen bør dessuten møtes i den tverrinstitusjonelle gruppen for Galileo i samsvar med den felles uttalelse om den tverrinstitusjonelle gruppen for Galileo som offentliggjøres sammen med denne forordning.
- 47) Kommisjonen bør utføre vurderinger basert på omforente indikatorer for å vurdere virkningen og effektiviteten av de tiltak som iverksettes for å nå målene for Galileo- og EGNOS-programmene.

⁽¹⁾ Europaparlaments- og rådsbeslutning nr. 243/2012/EF av 14. mars 2012 om opprettelse av et flerårig program for radiospektrumpolitikk (EUT L 81 av 21.3.2012, s. 7).

48) For å ivareta systemenes sikkerhet og driftssikkerhet bør Kommisjonen delegeres myndighet til å vedta rettsakter i samsvar med artikkel 290 TEUV med hensyn til de høynivåmål som er nødvendige for å ivareta systemenes sikkerhet og driftssikkerheten. Det er særlig viktig at Kommisjonen gjennomfører hensiktsmessige samråd under sitt forberedelsesarbeid, herunder på ekspertplan. Når Kommisjonen forbereder og utarbeider delegerte rettsakter, bør den sikre at de relevante dokumentene sendes samtidig til Europaparlamentet og Rådet til rett tid og på egnet måte.

49) For å sikre ensartede vilkår for gjennomføringen av denne forordning bør Kommisjonen gis gjennomføringsmyndighet. Slik myndighet bør utøves i samsvar med europaparlaments- og rådsforordning (EU) nr. 182/2011⁽¹⁾.

50) Ettersom god offentlig styring forutsetter enhetlig forvaltning av Galileo- og EGNOS-programmene, raskere beslutningstaking og lik tilgang til informasjon, bør representantene for Det europeiske GNSS-byrå og ESA kunne delta som observatører i arbeidet i komiteen for de europeiske GNSS-programmene (heretter kalt «komiteen»), som er opprettet for å bistå Kommisjonen. Av samme grunner bør representantene for tredjestater og internasjonale organisasjoner som har inngått en internasjonal avtale med Unionen, kunne delta i komiteens arbeid, med forbehold for sikkerhetsbegrensninger og i samsvar med avtalevilkårene. Nevnte representanter for Det europeiske GNSS-byrå, ESA, tredjestater og internasjonale organisasjoner har ikke anledning til å delta i avstemninger i Komiteen.

51) Ettersom målet for denne forordning, som er opprettelse og drift av satellittnavigasjonssystemer, ikke i tilstrekkelig grad kan nås av medlemsstatene ettersom det forutsetter en større finansiell og teknisk kapasitet enn noen enkelt medlemsstat har, og derfor på grunn av dets omfang bedre kan nås på unionsplan, kan Unionen treffe tiltak i samsvar med nærhetsprinsippet som fastsatt i artikkel 5 i traktaten om Den europeiske union. I samsvar med forholdsmessighetsprinsippet fastsatt i nevnte artikkel går denne forordning ikke lenger enn det som er nødvendig for å nå dette mål.

52) Fellesforetaket Galileo, opprettet ved rådsforordning (EF) nr. 876/2002⁽²⁾, innstilte sin virksomhet

31. desember 2006. Forordning (EF) nr. 876/2002 bør derfor oppheves.

53) Med tanke på behovet for å vurdere Galileo- og EGNOS-programmene og omfanget av de endringer som skal gjøres i forordning (EF) nr. 683/2008, bør forordning (EF) nr. 683/2008 av klarhetshensyn og av hensyn til rettssikkerheten oppheves.

VEDTATT DENNE FORORDNING:

KAPITTEL I

ALMINNELIGE BESTEMMELSER

Artikkel 1

Formål

I denne forordning fastsettes reglene for oppbygging og drift av systemene i satellittnavigasjonsprogrammene, særlig når det gjelder styring og Unionens finansielle bidrag.

Artikkel 2

Europeiske systemer og programmer for satellittnavigasjon

1. De europeiske satellittnavigasjonsprogrammene Galileo og EGNOS skal omfatte alle tiltak som er nødvendige for utforming, utvikling, godkjenning, oppbygging, drift, fornyelse og forbedring av de europeiske satellittnavigasjonssystemene, nemlig systemet opprettet gjennom Galileo-programmet og EGNOS-systemet, og for å ivareta deres sikkerhet og samvirkingsevne.

Programmene skal også ta sikte på å oppnå størst mulige samfunnsøkonomiske fordeler av de europeiske satellittnavigasjonssystemene, særlig ved å fremme bruken av systemene og utviklingen av anvendelser og tjenester som bygger på disse systemene.

2. Systemet som er opprettet gjennom Galileo-programmet skal være et sivilt system under sivil kontroll og en selvstendig infrastruktur for globale satellittnavigasjonssystemer (GNSS) bestående av en konstellasjon av satellitter og et globalt nett av bakkestasjoner.

3. EGNOS-systemet skal være en regional infrastruktur for satellittnavigasjonssystemer for overvåking og korrigerende av åpne signaler som sendes ut fra eksisterende globale satellittnavigasjonssystemer, og signalene fra den åpne tjenesten som tilbys av systemet opprettet gjennom Galileo-programmet, når disse blir tilgjengelige. Systemet består av bakkestasjoner og flere transpondere installert i geostasjonære satellitter.

⁽¹⁾ Europaparlaments- og rådsforordning (EU) nr. 182/2011 av 16. februar 2011 om fastsettelse av allmenne regler og prinsipper for medlemsstatenes kontroll med Kommisjonens utøvelse av sin gjennomføringsmyndighet (EUT L 55 av 28.2.2011, s. 13).

⁽²⁾ Rådsforordning (EF) nr. 876/2002 av 21. mai 2002 om opprettelse av fellesforetaket Galileo (EFT L 138 av 28.5.2002, s. 1).

4. De særlige målene for Galileo-programmet er å sikre at signalene som systemet sender ut, kan brukes med tanke på følgende fem funksjoner:

- a) en åpen tjeneste («Open Service»), som er vederlagsfri for brukerne, og som leverer opplysninger for posisjons- og tidsbestemmelse hovedsakelig til anvendelser for satellittnavigasjon ved store volumer,
- b) bidra, ved bruk av signalene fra Galileos åpne tjeneste og/eller i samarbeid med andre satellittnavigasjonssystemer, til integritetsovervåkingstjenester beregnet på brukere av sikkerhetsanvendelser («Safety-of-life» eller «SoL») i samsvar med internasjonale standarder,
- c) en kommersiell tjeneste («Commercial Service» eller «CS») for utvikling av yrkesmessige eller kommersielle anvendelser ved hjelp av forbedret funksjon og data med større merverdi enn det som inngår i den åpne tjenesten,
- d) en offentlig regulert tjeneste («Public Regulated Service» eller «PRS») som er forbeholdt brukere med tillatelse fra myndighetene, for følsomme anvendelser som krever en høy grad av tjenestekontinuitet, og som er vederlagsfri for medlemsstatene, Rådet, Kommissjonen, utenriksministeren og eventuelt unionsorganer med behørig fullmakt; denne tjenesten bruker sterke, krypterte signaler. Spørsmålet om hvorvidt de andre PRS-deltakerne nevnt i artikkel 2 i beslutning nr. 1104/2011/EU skal avkreves avgifter, skal vurderes i det enkelte tilfelle, og det skal fastsettes egnede bestemmelser i avtalene som skal inngås i samsvar med artikkel 3 nr. 5 i nevnte beslutning,
- e) deltaking i COSPAS-SARSAT-systemets søke- og redningstjeneste («Search and Rescue Support Service» eller «SAR») som innebærer at nødsignaler fra radiosendere kan fanges opp og meldinger sendes til disse.

5. De særlige målene for EGNOS-programmet er å sikre at signalene som EGNOS-systemet sender ut, kan brukes med tanke på følgende fem funksjoner:

- a) en åpen tjeneste («Open Service») som er vederlagsfri for brukerne, og som leverer opplysninger for posisjons- og tidsbestemmelse hovedsakelig til anvendelser for satellittnavigasjon ved store volumer i det området EGNOS-systemet dekker,
- b) en tjeneste for spredning av kommersielle data, nemlig EGNOS Data Access Service («EDAS»), for å fremme utviklingen av yrkesmessige eller kommersielle anvendelser ved hjelp av forbedret funksjon og data med større merverdi enn det som inngår i den åpne tjenesten,

- c) en sikkerhetstjeneste («Safety of Life Service» eller «SoL») beregnet på brukere som sikkerhet er avgjørende for; denne tjenesten, som ytes uten direkte kostnader for brukerne, oppfyller særlig visse sektors krav til kontinuitet, tilgjengelighet og nøyaktighet og omfatter en integritetsfunksjon som varsler brukeren om enhver svikt i, eller om signaler utenfor toleransegrensen fra, systemer som er forsterket med EGNOS-systemet i dekningsområdet.

Disse funksjonene skal fortrinnsvis ytes så snart som mulig på de av medlemsstatenes territorier som geografisk ligger i Europa.

Med forbehold for teknisk gjennomførbarhet og på grunnlag av internasjonale avtaler kan den geografiske dekningen for EGNOS-systemet utvides til andre deler av verden, særlig territoriet til kandidatstater, tredjestater som er tilknyttet det felles europeiske luftrom og stater som omfattes av den europeiske nabolikspolitikken. Kostnadene ved en slik utvidelse, herunder relevante driftskostnader, skal ikke dekkes av midlene nevnt i artikkel 9. En slik utvidelse skal ikke forsinke utvidelsen av den geografiske dekningen av EGNOS-systemet til hele det territorium av medlemsstatene som geografisk ligger i Europa.

Artikkel 3

Galileo-programmets faser

Galileo-programmet skal omfatte følgende faser:

- a) en utformingsfase der systemarkitekturen ble utarbeidet og systemets elementer fastlagt, og som ble avsluttet i 2001,
- b) en utviklings- og godkjenningsfase, som etter planen skal være ferdig innen 31. desember 2013, og som omfatter bygging og oppskyting av den første satellitten, opprettelse av de første bakkebaserte infrastrukturanleggene og alt arbeid og all virksomhet som er nødvendig for å godkjenne systemet i bane rundt jorden,
- c) en utplasseringsfase, som skal være ferdig innen 31. desember 2020, og som omfatter
  - i) bygging, opprettelse og vern av alle rombaserte infrastrukturanlegg, særlig av alle de satellitter som er nødvendige for å nå de særlige målene nevnt i artikkel 2 nr. 4 og av de nødvendige reservesatellitter, samt tilhørende utviklingsvedlikehold og virksomhet,
  - ii) bygging, opprettelse og vern av alle bakkebaserte infrastrukturanlegg, særlig av den infrastrukturen som trengs for å styre satellittene og behandle satellittbaserte radionavigasjonsdata, og av servicesentre og andre bakkebaserte sentre, samt tilhørende utviklingsvedlikehold og virksomhet,

- iii) forberedelser til driftsfasen, herunder forberedende virksomhet i tilknytning til ytingen av tjenestene nevnt i artikkel 2 nr. 4,
- d) en driftsfase som omfatter
  - i) forvaltning, vedlikehold, løpende forbedring, utvikling og vern av de rombaserte infrastrukturaneleggene, herunder opprustning og håndtering av ukurans,
  - ii) forvaltning, vedlikehold, løpende forbedring, utvikling og vern av de bakkebaserte infrastrukturaneleggene, særlig av servicesentre og andre bakkebaserte sentre, nett og steder, herunder opprustning og håndtering av ukurans,
  - iii) utviklingen av framtidige generasjoner av systemet og av tjenestene nevnt i artikkel 2 nr. 4,
  - iv) sertifiserings- og standardiseringsvirksomhet i forbindelse med programmet,
  - v) yting og markedsføring av tjenestene nevnt i artikkel 2 nr. 4,
  - vi) samarbeid med andre verdensomspennende satellittnavigasjonssystemer og
  - vii) all annen virksomhet som er nødvendig for å utvikle systemet og sikre vellykket gjennomføring av programmet.

Driftsfasen skal igangsettes gradvis mellom 2014 og 2015 med yting av de første tjenestene for den åpne tjenesten, søk- og redningstjenesten og den offentlige regulerte tjenesten. Disse første tjenestene skal gradvis forbedres, og de andre funksjonene som er angitt i de særlige målene nevnt i artikkel 2 nr. 4, skal gradvis gjennomføres med henblikk på å oppnå full operativ kapasitet innen 31. desember 2020.

Artikkel 4

Driftsfasen for EGNOS-systemet

Driftsfasen for EGNOS-systemet omfatter hovedsakelig

- a) forvaltning, vedlikehold, løpende forbedring, utvikling og vern av de rombaserte infrastrukturaneleggene, herunder opprustning og håndtering av ukurans,
- b) forvaltning, vedlikehold, løpende forbedring, utvikling og vern av de bakkebaserte infrastrukturaneleggene, særlig av nett, steder og støtteanlegg, herunder opprustning og håndtering av ukurans,
- c) utviklingen av framtidige generasjoner av systemet og av tjenestene nevnt i artikkel 2 nr. 5,

- d) sertifiserings- og standardiseringsvirksomhet i forbindelse med programmet,
- e) yting og markedsføring av tjenestene nevnt i artikkel 2 nr. 5,
- f) alle elementer som styrker påliteligheten av systemet og dets drift,
- g) samordningsvirksomhet i forbindelse med oppfyllelse av de særlige målene i samsvar med artikkel 2 nr. 5.

Artikkel 5

Kompatibilitet og samvirkingsevne mellom systemene

1. Systemene, nettene og tjenestene som følger av Galileo- og EGNOS-programmene, skal være kompatible og ha samvirkingsevne fra et teknisk ståsted.
2. Systemene, nettene og tjenestene som følger av Galileo- og EGNOS-programmene, skal være kompatible og ha samvirkingsevne med andre satellittnavigasjonssystemer og med konvensjonelle radionavigasjonshjelpemidler der en internasjonal avtale inngått i samsvar med artikkel 29, fastsetter krav om slik kompatibilitet og samvirkingsevne.

Artikkel 6

Eiendomsrett

Unionen skal ha eiendomsretten til alle materielle og immaterielle aktiva som skapes eller utvikles innenfor rammen av Galileo- og EGNOS-programmene. For dette formål skal det ved behov inngås avtaler med tredjemann om eksisterende eiendomsretter.

Kommisjonen skal, gjennom en egnet ramme, sikre optimal utnyttelse av aktivaene nevnt i denne artikkel; særlig skal den forvalte immaterialrettighetene i tilknytning til Galileo- og EGNOS-programmene så effektivt som mulig, og skal i denne sammenheng ta hensyn til behovet for å verne og gi verdi til Unionens immaterialrettigheter, alle berørte parters interesser og nødvendigheten av en harmonisk utvikling av markedene og av ny teknologi. For dette formål skal den sikre at de kontrakter som inngås innenfor rammen av Galileo- og EGNOS-programmene, inneholder muligheten til å overføre eller lisensiere til tredjemann immaterialrettighetene knyttet til arbeid utført i forbindelse med disse programmene.

KAPITTEL II

BUDSJETTBRIDRAG OG -ORDNINGER

Artikkel 7

Virksomheter

1. De budsjettmessige bevilgninger som Unionen har avsatt til Galileo- og EGNOS-programmene for perioden 2014-2020 i henhold til denne forordning, skal ytes med henblikk på å finansiere virksomhet i forbindelse med
  - a) gjennomføringen av utplasseringsfasen av Galileo-programmet, som nevnt i artikkel 3 bokstav c),

- b) driftsfasen av Galileo-programmet, som nevnt i artikkel 3 bokstav d),
- c) driftsfasen av EGNOS-programmet, som nevnt i artikkel 4,
- d) forvaltning og overvåking av Galileo- og EGNOS-programmene.

2. De budsjettmessige bevilgninger som Unionen har avsatt til Galileo- og EGNOS-programmene, skal i samsvar med artikkel 9 nr. 2 også finansiere virksomhet i forbindelse med forskning og utvikling av grunnleggende elementer som brikkesett og mottakere som er kompatible med Galileo.

3. De budsjettmessige bevilgninger som Unionen har avsatt til Galileo- og EGNOS-programmene, skal også dekke Kommisjonens utgifter til nødvendig forberedelse, overvåking, inspeksjon, revisjon og vurdering i forbindelse med forvaltningen av programmene og gjennomføringen av de særlige målene nevnt i artikkel 2 nr. 4 og 5. Slike utgifter kan særlig dekke

- a) undersøkelser og ekspertmøter,
- b) informasjons- og kommunikasjonsvirksomhet, herunder institusjonell kommunikasjon om Unionens politiske prioriteringer dersom de er direkte forbundet med målene for denne forordning, særlig med henblikk på å skape synergier med annen relevant unionspolitikk,
- c) nett for informasjonsteknologi, med henblikk på å behandle eller overføre opplysninger,
- d) all annen teknisk eller administrativ bistand som gis til Kommisjonen vedrørende forvaltningen av programmene.

4. Kostnadene ved Galileo- og EGNOS-programmene og de ulike fasene av disse programmene skal klart fastsettes. Kommisjonen skal i samsvar med prinsippene om åpen forvaltning årlig underrette Europaparlamentet, Rådet og komiteen nevnt i artikkel 36 (heretter kalt «komiteen») om tildelingen av unionsmidler, herunder en reserve for uforutsette utgifter, til alle de virksomheter som er angitt i nr. 1, 2 og 3, og om bruken av nevnte midler.

Artikkel 8

Finansiering av Galileo- og EGNOS-programmene

1. I samsvar med artikkel 9 skal Unionen finansiere virksomhetene i forbindelse med Galileo- og EGNOS-programmene nevnt i artikkel 7 nr. 1, 2 og 3 med henblikk på å oppfylle målene fastsatt i artikkel 2, uten at dette påvirker eventuelle bidrag fra andre finansieringskilder, herunder de som er nevnt i nr. 2 og 3.

2. Medlemsstatene kan framsette en anmodning om å få bidra med tilleggsfinansiering av Galileo- og EGNOS-programmene for å dekke ytterligere elementer i bestemte tilfeller, forutsatt at slike ytterligere elementer ikke medfører noen finansiell eller teknisk byrde eller utsettelse for det berørte program. På grunnlag av en anmodning fra en medlemsstat skal Kommisjonen fastslå, i samsvar med undersøkelsesprosedyren nevnt i artikkel 36 nr. 3, om disse to vilkårene er oppfylt. Kommisjonen skal underrette Europaparlamentet, Rådet og komiteen om alle konsekvenser anvendelsen av dette nummer kan få for Galileo- og EGNOS-programmene.

3. Tredjestater eller internasjonale organisasjoner kan også bidra med tilleggsfinansiering til Galileo- og EGNOS-programmene. De internasjonale avtalene nevnt i artikkel 29 skal fastsette vilkår og nærmere regler for deres deltakelse.

4. Tilleggsfinansieringen nevnt i nr. 2 og 3 skal utgjøre en inntekt avsatt til et bestemt formål i samsvar med artikkel 21 nr. 2 i forordning (EU, Euratom) nr. 966/2012.

Artikkel 9

Midler

1. Finansieringsrammen for gjennomføring av virksomheten nevnt i artikkel 7 nr. 1, 2 og 3 og for å dekke risikoene som er forbundet med slik virksomhet, er fastsatt til 7 071,73 millioner euro i løpende priser for perioden 1. januar 2014 til 31. desember 2020.

De årlige bevilgningene skal godkjennes av Europaparlamentet og Rådet innenfor grensene av den flerårige finansielle rammen.

Beløpet nevnt i første ledd skal fordeles på følgende utgiftskategorier i løpende priser:

- a) for virksomhet som nevnt i artikkel 7 nr. 1 bokstav a), 1 930 millioner euro,
- b) for virksomhet som nevnt i artikkel 7 nr. 1 bokstav b), 3 000 millioner euro,
- c) for virksomhet som nevnt i artikkel 7 nr. 1 bokstav c), 1 580 millioner euro,
- d) for virksomhet som nevnt i artikkel 7 nr. 1 bokstav d) og artikkel 7 nr. 3, 561,73 millioner euro.

2. Med forbehold for eventuelle andre beløp som bevilges til utvikling av anvendelsene basert på systemene innenfor rammen av Horisont 2020, skal de budsjettmessige bevilgningene til Galileo- og EGNOS-programmene, herunder inntekter avsatt til bestemte formål, finansiere virksomhet som nevnt i artikkel 7 nr. 2 med inntil 100 millioner euro i faste priser.

3. Kommisjonen kan omfordele midler fra en utgiftskategori til en annen i samsvar med nr. 1 tredje ledd bokstav a)-d), opp til et tak på 10 % av det beløp som er nevnt i nr. 1 første ledd. Dersom omfordelingen gir et samlet beløp på over 10 % av beløpet nevnt i nr. 1 første ledd, skal Kommisjonen rådføre seg med komiteen i samsvar med framgangsmåten med rådgivende komité nevnt i artikkel 36 nr. 2.

Kommisjonen skal underrette Europaparlamentet og Rådet om enhver omfordeling av midler mellom utgiftskategorier.

4. Bevilgningene skal gjennomføres i samsvar med gjeldende bestemmelser i denne forordning og forordning (EU, Euratom) nr. 966/2012.

5. Budsjettmessige forpliktelser for Galileo- og EGNOS-programmene skal inngås for ett år av gangen.

6. Kommisjonen skal forvalte de økonomiske midlene nevnt i nr. 1 på en åpen og kostnadseffektiv måte. Kommisjonen skal hvert år gi Europaparlamentet og Rådet en rapport om den kostnadsstyringsstrategi som følges.

Artikkel 10

Inntekter fra Galileo- og EGNOS-programmene

1. Inntekter fra driften av systemet skal tilfalle Unionen, innbetales til Unionens budsjett og avsettes til Galileo- og EGNOS-programmene, og da særlig til målet nevnt i artikkel 2 nr. 1. Dersom inntektene viser seg å være større enn det som kreves for å finansiere driftsfasene av programmene, skal en eventuell tilpasning av fordelingsprinsippet godkjennes av Europaparlamentet og Rådet på grunnlag av et forslag fra Kommisjonen.

2. Det kan fastsettes en ordning for inntektsdeling i eventuelle kontrakter som inngås med enheter i privat sektor.

3. Renter fra forhåndsfinansiering som utbetales til enheter med indirekte ansvar for gjennomføringen av budsjettet, skal avsettes til virksomhet som omfattes av delegeringsavtalen eller kontrakten inngått mellom Kommisjonen og den berørte enhet. I samsvar med prinsippet om god økonomistyring skal enheter med indirekte ansvar for gjennomføringen av budsjettet åpne kontoer som gjør det mulig å skille ut beløp og tilsvarende renter.

KAPITTEL III

OFFENTLIG STYRING AV GALILEO- OG EGNOS-PROGRAMMENE

Artikkel 11

Prinsipper for styring av Galileo- og EGNOS-programmene

Offentlig styring av Galileo- og EGNOS-programmene skal bygge på følgende prinsipper:

- a) en klar fordeling av oppgaver og ansvar mellom de ulike enheter som deltar, særlig Kommisjonen, Det europeiske GNSS-byrå og ESA, under Kommisjonens overordnede ansvar,
- b) lojalt samarbeid mellom enhetene nevnt i bokstav a) og medlemsstatene,
- c) streng kontroll med programmene, herunder med at alle deltakende enheter på sine respektive ansvarsområder strengt overholder kostnader og tidsplaner med hensyn til målene for Galileo- og EGNOS-programmene.
- d) optimering og rasjonalisering av bruken av eksisterende strukturer med henblikk på å unngå overlapping av teknisk sakkunnskap,
- e) bruk av beste praksis for prosjektstyringssystemer og -metoder med henblikk på å overvåke gjennomføringen av Galileo- og EGNOS-programmene i lys av de særlige kravene og med støtte fra eksperter på området.

Artikkel 12

Kommisjonens rolle

1. Kommisjonen skal ha det overordnede ansvar for Galileo- og EGNOS-programmene. Kommisjonen skal forvalte de midler som tildeles programmene i henhold til denne forordning, og overvåke gjennomføringen av all virksomhet i forbindelse med programmene, særlig med hensyn til kostnader, tidsplaner og resultater.

2. I tillegg til det overordnede ansvar nevnt i nr. 1 og de konkrete oppgavene nevnt i denne forordning, skal Kommisjonen

- a) sikre en klar fordeling av oppgaver mellom de ulike enheter som deltar i Galileo- og EGNOS-programmene, og for dette formål tildele Det europeiske GNSS-byrå og ESA de oppgaver som er nevnt i henholdsvis artikkel 14 nr. 2 og artikkel 15, særlig gjennom delegeringsavtaler,
- b) sikre at Galileo- og EGNOS-programmene gjennomføres i god tid innenfor rammen av de midler programmene er tildelt, og i samsvar med målene fastsatt i artikkel 2.

For dette formål skal Kommisjonen opprette og innføre egnede virkemidler og strukturiltak for å identifisere, kontrollere, redusere og overvåke risikoene ved programmene,

- c) forvalte, på Unionens vegne og innenfor sitt ansvarsområde, forholdet til tredjestater og internasjonale organisasjoner,

- d) i god tid gi medlemsstatene og Europaparlamentet all relevant informasjon om Galileo- og EGNOS-programmene, særlig med hensyn til risikohåndtering, samlede kostnader, årlige driftskostnader for hver vesentlig del av Galileo-infrastrukturen, inntekter, tidsplan og resultater, samt oversikt over gjennomføringen av prosjektstyrings-systemene og -metodene nevnt i artikkel 11 bokstav e),
- e) vurdere mulighetene for å fremme og sikre bruk av de europeiske satellittnavigasjonssystemene i ulike økonomiske sektorer, herunder ved å analysere hvordan fordelene ved systemene kan utnyttes.

3. For å sikre gjennomføringen av utplasserings- og driftsfasene av Galileo-programmet og driftsfasen av EGNOS-programmet nevnt i henholdsvis artikkel 3 og 4, skal Kommisjonen ved behov fastsette de nødvendige tiltak for å

- a) håndtere og redusere risikoene i forbindelse med gjennomføringen av Galileo- og EGNOS-programmene,
- b) fastsette de beslutningstrinn som er avgjørende for å overvåke og vurdere gjennomføringen av programmene,
- c) bestemme lokaliseringen av systemenes bakkebaserte infrastruktur i samsvar med sikkerhetskravene, gjennom en åpen prosess som sikrer innsyn, og sikre driften,
- d) fastsette nødvendige tekniske og operative spesifikasjoner for å oppfylle funksjonene nevnt i artikkel 2 nr. 4 bokstav b) og c), og gjennomføre systemutvikling.

Slike gjennomføringsrettsakter skal vedtas etter undersøkelsesproseduren nevnt i artikkel 36 nr. 3.

Artikkel 13

Systemenes sikkerhet og driftssikkerhet

1. Kommisjonen skal sikre Galileo- og EGNOS-programmenes sikkerhet, herunder systemenes sikkerhet og driftssikkerheten. For dette formål skal Kommisjonen

- a) ta hensyn til behovet for tilsyn og integrasjon av sikkerhetsrelaterte krav og standarder i alle programmer,

- b) sikre at den samlede virkningen av nevnte krav og standarder bidrar positivt til gjennomføringen av programmene, særlig med hensyn til kostnader, risikohåndtering og tidsplan,
- c) opprette ordninger for samordning mellom de ulike organer som deltar,
- d) ta hensyn til gjeldende sikkerhetsstandarder og -krav med sikte på ikke å senke det allmenne sikkerhetsnivået eller påvirke virkemåten til eksisterende systemer som bygger på nevnte standarder og krav.

2. Med forbehold for artikkel 14 og 16 i denne forordning og artikkel 8 i beslutning nr. 1104/2011/EU skal Kommisjonen vedta delegerede rettsakter i samsvar med artikkel 35 for å fastsette de høynivåmål som er nødvendige for å ivareta Galileo- og EGNOS-programmenes sikkerhet i samsvar med nr. 1.

3. Kommisjonen skal fastsette de tekniske spesifikasjoner og andre tiltak som er nødvendige for å gjennomføre de høynivåmål som er nevnt i nr. 2. Slike gjennomføringsrettsakter skal vedtas etter undersøkelsesproseduren nevnt i artikkel 36 nr. 3.

4. Utenriktjenesten skal fortsette med å bistå Kommisjonen i utøvelsen av dens oppgaver når det gjelder forbindelsene med tredjestater, i samsvar med artikkel 2 nr. 2 i beslutning 2010/427/EU.

Artikkel 14

Det europeiske GNSS-byrås rolle

1. I samsvar med retningslinjene fastsatt av Kommisjonen skal Det europeiske GNSS-byrå

- a) når det gjelder Galileo- og EGNOS-programmenes sikkerhet, og uten at det berører anvendelsen av artikkel 13 og 16, ivareta

i) gjennom sitt sikkerhetsakkrediteringsstyre, sikkerhetsakkrediteringen i samsvar med kapittel III i forordning (EU) nr. 912/2010, og for dette formål iverksette og overvåke gjennomføringen av sikkerhetsprosedyrer og gjennomføre revisjon av systemsikkerheten,

ii) driften av Galileos sikkerhetsovervåkingssenter, som nevnt i artikkel 6 bokstav d) i forordning (EU) nr. 912/1010, i samsvar med de standarder og krav som er nevnt i artikkel 13 i denne forordning og anvisningene i den felles handling 2004/552/FUSP,

- b) utføre oppgavene fastsatt i artikkel 5 i beslutning nr. 1104/2011/EU og bistå Kommisjonen i samsvar med artikkel 8 nr. 6 i nevnte beslutning,

c) bidra, i forbindelse med utplasserings- og driftsfasene av Galileo-programmet og driftsfasen av EGNOS-programmet, til å fremme og markedsføre tjenestene nevnt i artikkel 2 nr. 4 og 5, herunder ved å utføre nødvendige markedsanalyser, særlig ved hjelp av markedsrapporten som Det europeiske GNSS-byrå årlig skal produsere om markedet for anvendelser og tjenester, ved å opprette nære kontakter med brukere og potensielle brukere av systemene med henblikk på å innhente informasjon om deres behov, ved å følge utviklingen på markedene for satellittnavigasjon på senere ledd i omsetningskjeden, og ved å utarbeide en handlingsplan for spredning i brukersamfunnet av tjenestene nevnt i artikkel 2 nr. 4 og 5, som særlig skal omfatte relevante tiltak med hensyn til standardisering og sertifisering.

2. Det europeiske GNSS-byrå skal også utføre andre oppgaver i tilknytning til gjennomføringen av Galileo- og EGNOS-programmene, herunder oppgaver i forbindelse med driften av programmene, og skal være ansvarlig for dem. Det skal tildeles disse oppgavene av Kommisjonen gjennom en delegeringsavtale som skal vedtas med hjemmel i en beslutning om delegering i samsvar med artikkel 58 nr. 1 bokstav c) i forordning (EU, Euratom) nr. 966/2012; oppgavene skal blant omfatte følgende:

- a) driftsvirksomhet, herunder forvaltning av systeminfrastruktur, vedlikehold og løpende forbedring av systemene, sertifiserings- og standardiseringsvirksomhet og yting av tjenestene nevnt i artikkel 2 nr. 4 og 5,
- b) utviklings- og utplasseringsrelatert virksomhet med henblikk på videreutvikling og framtidige generasjoner av systemene og medvirkning til utformingen av videreutvikling av tjenestene, herunder innkjøp,
- c) fremme av utviklingen av anvendelser og tjenester som bygger på systemene, samt øke kjennskapet til slike anvendelser og tjenester, herunder identifisere, kople sammen og samordne nettet av europeiske kompetansesentre innen GNSS-anvendelser og -tjenester ved å trekke på sakkunnskap i offentlig og privat sektor, samt vurdere tiltak i forbindelse med slik markedsføring og bevisstgjøring,
- d) fremme utviklingen av grunnleggende elementer, som brikkesett og mottakere som er kompatible med Galileo.

3. Delegeringsavtalen nevnt i nr. 2 skal gi Det europeiske GNSS-byrå en hensiktsmessig grad av selvstendighet og myndighet, med særlig henvisning til den offentlige oppdragsgiver, innenfor rammen av artikkel 58 nr. 1 bokstav c) og artikkel 60 i forordning (EU, Euratom) nr. 966/2012. Den skal videre fastsette de allmenne vilkår for forvaltningen av midlene tildelt Det europeiske GNSS-byrå, og særlig de tiltak som skal gjennomføres, tilhørende finansiering, relevante framgangsmåter for forvaltning, overvåkings- og kontrolltiltak, tiltak som kommer til anvendelse i tilfelle av manglende oppfyllelse av

kontrakter med hensyn til kostnader, tidsplan og resultater, samt bestemmelser om eiendomsretten til alle materielle og immaterielle aktiva.

Overvåkings- og kontrolltiltakene skal særlig omfatte bestemmelser om en ordning for foreløpige kostnadsprognoser, om systematisk underretning til Kommisjonen om kostnader og tidsplan samt om korrigerende tiltak i tilfelle avvik mellom planlagte budsjetter, resultater og tidsplan, for å sikre gjennomføring av infrastrukturprosjektene innenfor rammen av de tildelte budsjetter.

4. Det europeiske GNSS-byrå skal inngå de arbeidsavtaler med ESA som er nødvendige for utførelsen av deres respektive oppgaver i henhold til denne forordning i driftsfasen av Galileo- og EGNOS-programmene. Kommisjonen skal underrette Europaparlamentet, Rådet og komiteen om slike arbeidsavtaler som Det europeiske GNSS-byrå har inngått, samt om eventuelle endringer av disse. Når det er relevant, kan Det europeiske GNSS-byrå også vurdere å gjøre bruk av andre offentlige eller private enheter.

5. I tillegg til oppgavene nevnt i nr. 1 og 2 og innenfor rammen av sitt oppdrag skal Det europeiske GNSS-byrå bistå Kommisjonen med teknisk sakkunnskap og gi den alle opplysninger den trenger for å utføre sine oppgaver i henhold til denne forordning, herunder for å vurdere muligheten for å fremme og sikre bruken av systemene som nevnt i artikkel 12 nr. 2 bokstav e).

6. Komiteen skal rådspørres med hensyn til beslutningen om delegering nevnt i nr. 2, i samsvar med framgangsmåten med rådgivende komité nevnt i artikkel 36 nr. 2. Europaparlamentet, Rådet og komiteen skal underrettes på forhånd om delegeringsavtaler som skal inngås mellom Unionen, representert ved Kommisjonen, og Det europeiske GNSS-byrå.

7. Kommisjonen skal underrette Europaparlamentet, Rådet og komiteen om de foreløpige og endelige resultatene av vurderingene av enhver anbudsinnbydelse og alle kontrakter med private enheter, herunder informasjon om bruk av underleverandører.

Artikkel 15

Den europeiske romorganisasjons rolle

1. For utplasseringsfasen av Galileo-programmet, som nevnt i artikkel 3 bokstav c), skal Kommisjonen uten opphold inngå en delegeringsavtale med ESA med nærmere angivelse av ESAs oppgaver, særlig med hensyn til utforming, utvikling og innkjøp av systemet. Delegeringsavtalen med ESA skal inngås på grunnlag av en beslutning om delegering truffet av Kommisjonen i samsvar med artikkel 58 nr. 1 bokstav c) i forordning (EU, Euratom) nr. 966/2012.

I den grad det er nødvendig for de oppgaver og den budsjettgjennomføring som delegeres, skal delegeringsavtalen fastsette de allmenne vilkår for forvaltningen av midlene tildelt ESA, og særlig de tiltak som skal gjennomføres med hensyn til utforming, utvikling og innkjøp av systemet, tilhørende finansiering, framgangsmåter for forvaltning og overvåkings- og kontrolltiltak, tiltak som kommer til anvendelse i tilfelle av manglende oppfyllelse av kontrakter med hensyn til kostnader, tidsplan og resultater, samt bestemmelser om eiendomsretten til alle materielle og immaterielle aktiva.

Overvåkings- og kontrolltiltakene skal særlig omfatte bestemmelser om en ordning for foreløpige kostnadsprognoser, om systematisk underretning til Kommissjonen om kostnader og tidsplan samt om korrigerende tiltak i tilfelle avvik mellom planlagte budsjetter, resultater og tidsplan, for å sikre gjennomføring av infrastrukturprosjektene innenfor rammen av de tildelte budsjetter.

2. Komiteen skal rådspørres med hensyn til beslutningen om delegering nevnt i nr. 1, i samsvar med framgangsmåten med rådgivende komité nevnt i artikkel 36 nr. 2. Europaparlamentet, Rådet og komiteen skal underrettes på forhånd om delegeringsavtalen som skal inngås mellom Unionen, representert ved Kommissjonen, og ESA.

3. Kommissjonen skal underrette Europaparlamentet, Rådet og komiteen om de foreløpige og endelige resultatene av vurderingen av anbudsinnbydelsene og de kontrakter med private enheter som skal inngås av ESA, herunder informasjon om bruk av underleverandører.

4. For driftsfasen av Galileo- og EGNOS-programmene som nevnt i artikkel 3 bokstav d) og artikkel 4 skal arbeidsavtalene mellom Det europeiske GNSS-byrå og ESA som er nevnt i artikkel 14 nr. 4, omhandle ESAs rolle i denne fasen og ESAs samarbeid med Det europeiske GNSS-byrå, særlig med hensyn til

- a) utforming, konstruksjon, overvåking, innkjøp og godkjenning innenfor rammen av utviklingen av framtidige generasjoner av systemene,
- b) teknisk støtte i forbindelse med drift og vedlikehold av den eksisterende generasjonen av systemene.

Disse avtalene skal være i samsvar med forordning (EU, Euratom) nr. 966/2012 og tiltakene fastsatt i samsvar med artikkel 12 nr. 3.

5. Med forbehold for delegeringsavtalen og arbeidsavtalene nevnt i henholdsvis nr. 1 og 4, kan Kommissjonen anmode ESA

om den tekniske sakkunnskap og den informasjon som er nødvendig for at den skal kunne utføre sine oppgaver i henhold til denne forordning.

KAPITTEL IV

ASPEKTER KNYTTET TIL SIKKERHETEN I DEN EUROPEISKE UNION ELLER MEDLEMSSTATENE

Artikkel 16

Felles handling

I alle tilfeller der driften av systemene kan skade Unionen eller dens medlemsstater, skal framgangsmåtene fastsatt i den felles handling 2004/552/FUSP få anvendelse.

Artikkel 17

Anvendelse av reglene om graderte opplysninger

Innenfor rammen av denne forordning

- a) skal hver medlemsstat sikre at dens nasjonale sikkerhetsbestemmelser gir samme grad av vern for graderte EU-opplysninger som sikkerhetsreglene fastsatt i vedlegget til beslutning 2001/844/EF, EKSF, Euratom og Rådets sikkerhetsregler fastsatt i vedleggene til beslutning 2013/488/EU,
- b) skal medlemsstatene uten opphold underrette Kommissjonen om de nasjonale sikkerhetsbestemmelsene nevnt i bokstav a),
- c) kan fysiske personer som er bosatt og juridiske personer som er etablert i tredjestater, håndtere graderte EU-opplysninger om Galileo- og EGNOS-programmene bare dersom de i nevnte land er underlagt sikkerhetsbestemmelser som sikrer minst samme grad av vern som Kommissjonens sikkerhetsregler fastsatt i vedlegget til beslutning 2001/844/EF, EKSF, Euratom og Rådets sikkerhetsbestemmelser fastsatt i vedleggene til beslutning 2013/488/EU. Likeverdigheten når det gjelder sikkerhetsbestemmelser som anvendes i en tredjestat eller en internasjonal organisasjon skal fastsettes i en informasjons-sikkerhetsavtale mellom Unionen og nevnte tredjestat eller internasjonale organisasjon i samsvar med framgangsmåten fastsatt i artikkel 218 TEUV samtidig som det tas hensyn til artikkel 13 i beslutning 2013/488/EU,
- d) kan en fysisk eller juridisk person, en tredjestat eller en internasjonal organisasjon, uten at det berører anvendelsen av artikkel 13 i beslutning 2013/488/EU og bestemmelsene om industrisikkerhet fastsatt i vedlegget til beslutning 2001/844/EF, EKSF, Euratom, gis tilgang til graderte EU-opplysninger når dette anses som nødvendig etter en vurdering av det enkelte tilfelle på grunnlag av opplysningenes art og innhold, mottakerens behov for innsyn og den fordel dette vil medføre for Unionen.

KAPITTEL V

OFFENTLIGE INNKJØP

AVSNITT 1

Alminnelige bestemmelser om offentlige innkjøp i forbindelse med utplasserings- og driftsfasene av Galileo-programmet og driftsfasen av EGNOS-programmet

Artikkel 18

Allmenne prinsipper

Med forbehold for tiltakene som er nødvendige for å verne Unionens viktige sikkerhetsinteresser eller offentlig sikkerhet eller for å overholde Unionens krav til eksportkontroll, skal forordning (EU, Euratom) nr. 966/2012 få anvendelse på utplasserings- og driftsfasene av Galileo-programmet og driftsfasen av EGNOS-programmet. Videre skal følgende allmenne prinsipper gjelde for utplassering- og driftsfasen av Galileo-programmet og driftsfasen av EGNOS-programmet: åpen tilgang og rettferdig konkurranse i hele forsyningskjeden, gjennomføring av anbudskonkurranser på grunnlag av åpen informasjon til rett tid, klar kommunikasjon av gjeldende innkjøpsregler, utvelgings- og tildelingskriterier samt all annen relevant informasjon som legger til rette for like konkurransevilkår for alle potensielle anbydere.

Artikkel 19

Særlige mål

Ved framgangsmåten ved tildeling av kontrakter skal offentlige oppdragsgivere i sine anbudsinnbydelser ha følgende mål:

- a) fremme bredest og åpnest mulig deltakelse av markedsdeltakere i hele Unionen, særlig nyinntredere og SMB-er, herunder ved å oppmuntre anbyderne til å bruke underleverandører,
- b) unngå eventuelt misbruk av dominerende stilling og avhengighet av en enkelt leverandør,
- c) trekke på tidligere investeringer i offentlig sektor og erfaringer som er høstet, og den erfaring og kompetanse industrien har bygget seg opp, herunder i utformings-, utviklings-, godkjenings- og utplasseringsfasen av Galileo- og EGNOS-programmene, samtidig som det er viktig å se til at reglene for anbudskonkurranser overholdes,
- d) foreta innkjøp fra flere leverandører der dette er hensiktsmessig for å sikre bedre overordnet kontroll med Galileo- og EGNOS-programmene og deres kostnader og tidsplaner.
- e) der det er relevant, ta hensyn til den totale kostnaden over hele levetiden for produktet, tjenesten eller arbeidet anbudsinbydelser gjelder.

AVSNITT 2

Særlige bestemmelser om offentlige innkjøp i forbindelse med utplasserings- og driftsfasene av Galileo-programmet og driftsfasen av EGNOS-programmet

Artikkel 20

Rettferdige konkurransevilkår

Den offentlige oppdragsgiver skal treffe hensiktsmessige tiltak for å sikre rettferdige konkurransevilkår i situasjoner dersom et selskaps tidligere deltakelse i virksomhet som har forbindelse til anbudsinnbydelsens gjenstand

- a) kan gi nevnte selskap vesentlige fordeler i form av tilgang til fortrolig informasjon, og derved så tvil om prinsippet om likebehandling blir overholdt, eller
- b) påvirker normale konkurransevilkår eller upartiskheten og objektiviteten ved tildelingen eller gjennomføringen av kontraktene.

Disse tiltak skal verken vri konkurransen eller gå på bekostning av likebehandling eller fortroligheten for opplysninger som er innsamlet om foretak, deres forretningsforbindelser og kostnadsstruktur. I denne forbindelse skal nevnte tiltak ta hensyn til den planlagte kontraktens karakter og bestemmelser.

Artikkel 21

Informasjonssikkerhet

Ved kontrakter som innebærer, krever og/eller inneholder graderte opplysninger, skal den offentlige oppdragsgiver i anbudsgrunnlaget angi de tiltak og krav som er nødvendige for å ivareta det påkrevde nivå av sikkerhet for slike opplysninger.

Artikkel 22

Forsyningssikkerhet

Den offentlige oppdragsgiver skal i anbudsgrunnlaget angi sine krav til forsyningssikkerhet og pålitelig tjenesteyting for gjennomføring av kontrakten.

Artikkel 23

Kontrakter med trinnvis betinget betaling

1. Den offentlige oppdragsgiver kan tildele en kontrakt i form av en kontrakt med trinnvis betinget betaling.
2. Kontrakter med trinnvis betinget betaling skal omfatte et fast trinn, som skal ledsages av en budsjettmessig forpliktelse som fører fram til en fast forpliktelse til å levere de bygge- og anleggsarbeider, forsyninger eller tjenester nevnte trinn gjelder, samt et eller flere trinn der både budsjett og gjennomføring er betinget. Anbudsgrunnlaget skal angi hvilke elementer som omfattes av kontrakten med trinnvis betinget betaling. Det skal særlig angi kontraktens gjenstand, pris eller regler for prisfastsettelse samt regler for levering av bygge- og anleggsarbeidene, forsyningene og tjenestene på hvert trinn.

3. Ytelsene i det faste trinnet skal utgjøre et sammenhengende hele; det samme gjelder ytelsene i hvert betinget trinn, som skal ta hensyn til ytelsene i alle foregående trinn.

4. Oppfyllelsen av hvert betinget trinn skal være gjenstand for en beslutning av den offentlige oppdragsgiver som skal meddeles entreprenøren i samsvar med bestemmelsene i kontrakten. Dersom et betinget trinn bekrefte for sent eller ikke bekrefte i det hele tatt, kan entreprenøren, forutsatt at kontrakten tillater dette, og da på vilkårene fastsatt i kontrakten, ha rett til en erstatning i form av venteerstatning eller erstatning for kontraktsbrudd.

5. Dersom den offentlige oppdragsgiver med hensyn til et bestemt trinn fastslår at bygge- og anleggsarbeidene, forsynningene eller tjenestene som er avtalt for det aktuelle trinn, ikke er fullført, kan den, forutsatt at kontrakten tillater dette, og da på vilkårene fastsatt i kontrakten, kreve skadeserstatning og si opp kontrakten på vilkårene fastsatt i kontrakten.

Artikkel 24

Kontrakter med regningsarbeid

1. Den offentlige oppdragsgiver kan, på vilkårene fastsatt i nr. 2, velge en kontrakt som helt eller delvis skal betales etter regning, med pristak.

Prisen som skal betales for slike kontrakter, skal bestå av godtgjøring for alle direkte kostnader entreprenøren har hatt ved å gjennomføre kontrakten, som personalkostnader, materialkostnader eller kostnader for forbruksvarer og bruk av utstyr og infrastruktur som er nødvendig for å gjennomføre kontrakten. Til disse kostnadene kommer enten et fast beløp til dekning av indirekte kostnader og fortjeneste, eller et beløp som dekker indirekte kostnader, og en innsatsgodtgjørelse basert på måloppnåelse med hensyn til utførelse og tidsplan.

2. Den offentlige oppdragsgiver kan velge helt eller delvis regningsbaserte kontrakter i tilfeller der det objektivt sett er umulig å beregne en nøyaktig fast pris, og dersom det med rimelighet kan godtgjøres at en slik fast pris ville bli urimelig høy på grunn av de usikkerhetsfaktorer som hefter ved gjennomføringen av kontrakten fordi

- kontrakten gjelder svært komplekse elementer eller elementer som krever bruk av ny teknologi og følgelig medfører betydelig teknisk risiko, eller
- den virksomhet kontrakten gjelder, av operative hensyn må påbegynnes umiddelbart selv om det ikke ennå er mulig å beregne en endelig fast pris, på grunn av den betydelige risiko som foreligger, eller fordi gjennomføringen av kontrakten delvis avhenger av gjennomføringen av andre kontrakter.

3. Pristaket for en helt eller delvis regningsbasert kontrakt skal være den høyeste pris som skal betales. Det kan

overskrides bare i behørig berettigede unntakstilfeller, men da bare etter forhåndssamtykke fra den offentlige oppdragsgiver.

4. Anbudsgrunnlaget for en framgangsmåte ved tildeling av helt eller delvis regningsbaserte kontrakter skal angi

- kontraktens art, dvs. om kontrakten er helt eller delvis regningsbasert, med pristak,
- for delvis regningsbaserte kontrakter, de deler av kontrakten som utføres som regningsarbeid,
- pristakets beløp,
- tildelingskriterier, som særlig skal gjøre det mulig å vurdere rimeligheten av det foreløpige samlede budsjett, kostnadene som skal dekkes, reglene for å fastsette disse kostnadene, og fortjenesten fastsatt i anbudet,
- de typer tillegg som i henhold til nr. 1 skal anvendes på direkte kostnader,
- regler og framgangsmåter for å fastslå om anbyderens planlagte kostnader for gjennomføring av kontrakten skal dekkes i samsvar med prinsippene fastsatt i nr. 5,
- de regnskapsregler som anbyderne skal følge,
- for delvis regningsbaserte kontrakter som skal omregnes til kontrakter med en fast, endelig pris, parametrene for omregningen.

5. De kostnader som entreprenøren oppgir under gjennomføringen av en helt eller delvis regningsbasert kontrakt, skal berettigede til refusjon bare dersom de

- er faktisk påløpt i forbindelse med gjennomføringen av kontrakten, med unntak for kostnader til utstyr, infrastruktur og immaterielle anleggsmidler som er nødvendige for gjennomføring av kontrakten, som kan berettigede til refusjon av hele deres innkjøpsverdi.
- er angitt i det foreløpige budsjettet, som kan være endret ved tillegg til den opprinnelige kontrakten,
- er nødvendige for gjennomføring av kontrakten,
- har sin opprinnelse i kontrakten og kan tilskrives gjennomføringen av denne,

- e) kan identifiseres og verifiseres og er ført i entreprenørens regnskaper og fastsatt i samsvar med de regnskapsstandarder som er angitt i spesifikasjonene og i kontrakten,
- f) oppfyller kravene i gjeldende skatte- og sosiallovgivning,
- g) ikke avviker fra vilkårene i kontrakten,
- h) er rimelige, berettiget og i samsvar med god økonomistyring, særlig når det gjelder sparsomhet og ressurs-effektivitet.

Entreprenøren skal ha ansvar for sitt eget kostnadsregnskap, for korrekt regnskapsføring og for alle andre dokumenter som kreves for å vise at kostnadene som kreves refundert, virkelig har påløpt og er i samsvar med prinsippene fastsatt i denne artikkel. Kostnader som entreprenøren ikke kan underbygge ved bilag, skal anses ikke å berettige til refusjon, og skal ikke refunderes.

6. Den offentlige oppdragsgiver skal ha ansvar for følgende oppgaver for å sikre korrekt oppfyllelse av kontrakter med regningsarbeid:

- a) fastsette et så realistisk pristak som mulig, samtidig som det sikres nødvendig fleksibilitet for eventuelle tekniske vansker,
- b) omregne en delvis regningsbasert kontrakt til en kontrakt med endelig, fast totalpris, så snart det under gjennomføringen av kontrakten er mulig å fastsette en slik fast, endelig pris. Derfor skal den fastsette parametrene for omregning av kontrakter inngått på regningsbasis til kontrakter med fast, endelig pris,
- c) iverksette overvåkings- og kontrolltiltak, som særlig omfatter en ordning for foreløpige kostnadsprognoser,
- d) fastsette egnede prinsipper, verktøyer og framgangsmåter for gjennomføring av kontrakten, særlig for å identifisere og kontrollere at kostnader som kreves refundert av entreprenøren eller dens underleverandører under gjennomføringen av kontrakten, er refusjonsberettiget, og for å endre kontrakten gjennom et kontraktstillegg,
- e) kontrollere at entreprenøren og dens underleverandører følger de regnskapsstandarder som er angitt i kontrakten, og oppfyller kravet om å legge fram regnskapsdokumenter som gir et pålitelig bilde av regnskapet,
- f) under hele kontraktens løpetid forsikre seg om at prinsippene, verktøyene og framgangsmåtene nevnt i bokstav d), er virkningsfulle.

Artikkel 25

Endringer

Den offentlige oppdragsgiver kan endre kontrakten gjennom et kontraktstillegg, forutsatt at kontraktstillegget oppfyller alle følgende vilkår:

- a) Det endrer ikke kontraktens gjenstand.
- b) Det forrykker ikke kontraktens økonomiske likevekt.
- c) Det inneholder ingen nye vilkår som om de hadde inngått i de opprinnelige kontraktsdokumentene, hadde åpnet for godkjenning av andre anbydere enn dem som opprinnelig ble godkjent eller valg av et annet tilbud enn det som opprinnelig ble valgt.

Artikkel 26

Bruk av underleverandører

1. Den offentlige oppdragsgiver skal kreve at anbyderen setter en del av kontrakten ut til underleverandører ved hjelp av anbuds konkurranser på de relevante nivåer av underentreprise til andre selskaper enn dem som tilhører anbyderens gruppe, særlig til nyinntredere og SMB-er.

2. Den offentlige oppdragsgiver skal angi hvor stor del av kontrakten som må settes ut til underleverandører ved å angi et intervall fra minste mulige til største mulige prosentandel. Den skal sikre at slike prosentandeler står i forhold til kontraktens gjenstand og verdi, samtidig som den tar hensyn til den berørte sektorens art og særlig konkurransesituasjonen og det kommersielle potensial.

3. Dersom anbyderen i sitt tilbud angir at den har til hensikt å ikke bruke underleverandører for noen del av kontrakten, eller bruke underleverandører for en mindre del av kontrakten enn den minste prosentandel som er nevnt i nr. 2, skal anbyderen meddele den offentlige oppdragsgiver årsakene til dette. Den offentlige oppdragsgiver skal formidle denne informasjonen videre til Kommisjonen.

4. Den offentlige oppdragsgiver kan i forbindelse med tildelingen av hovedkontrakten avslå underleverandører som er valgt av kandidaten eller av den anbyder som velges til å gjennomføre kontrakten. Avslaget skal begrunnes skriftlig og kan ikke baseres på andre kriterier enn kriteriene brukt ved utvelgelse av anbydere til hovedkontrakten.

KAPITTEL VI

DIVERSE BESTEMMELSER

Artikkel 27

Programplanlegging

Kommisjonen skal vedta et årlig arbeidsprogram i form av en plan for gjennomføring av de tiltak som kreves for å nå de særlige målene for Galileo-programmet i henhold til artikkel 2 nr. 4 i samsvar med fasene fastsatt i artikkel 3, og de særlige målene for EGNOS-programmet i henhold til artikkel 2 nr. 5. Det årlige arbeidsprogrammet skal også inneholde bestemmelser om hvordan disse tiltak skal finansieres.

Slike gjennomføringstiltak skal vedtas etter undersøkelsesprosedyren nevnt i artikkel 36 nr. 3.

Artikkel 28

Medlemsstatenes tiltak

Medlemsstatene skal treffe alle nødvendige tiltak for å sikre at Galileo- og EGNOS-programmene fungerer tilfredsstillende, herunder tiltak for å sikre vern av bakkestasjonene opprettet på deres territorier, som minst skal sikre samme grad av vern som det som kreves for vern av europeisk kritisk infrastruktur i henhold til rådsdirektiv 2008/114/EF⁽¹⁾. Medlemsstatene skal ikke treffe noen tiltak som kan skade programmene eller de tjenester som ytes ved driften av dem, særlig med hensyn til kontinuiteten i driften av infrastrukturanleggene.

Artikkel 29

Internasjonale avtaler

Unionen kan inngå avtaler med tredjestater og internasjonale organisasjoner innenfor rammen av Galileo- og EGNOS-programmene i samsvar med framgangsmåten fastsatt i artikkel 218 TEUV.

Artikkel 30

Teknisk bistand

For å utføre de tekniske oppgaver som er nevnt i artikkel 12 nr. 2, kan Kommisjonen søke nødvendig teknisk bistand, særlig med hensyn til kapasitet og sakkunnskap hos nasjonale organer innen romsektoren, eller bistand fra uavhengige eksperter og organer som kan bidra med upartiske analyser og uttalelser om framdriften i Galileo- og EGNOS-programmene.

Andre enheter enn Kommisjonen som deltar i den offentlige styringen av programmene, særlig Det europeiske GNSS-byrå og ESA, kan også anmode om samme tekniske bistand ved utførelse av de oppgaver de er tildelt i henhold til denne forordning.

Artikkel 31

Personopplysninger og personvern

1. Kommisjonen skal sikre vern av personopplysninger og personvern ved utforming, oppbygging og drift av systemene, og at hensiktsmessige garantier innarbeides i dem.
2. Alle personopplysninger som behandles i forbindelse med slike oppgaver og slik virksomhet i henhold til denne

⁽¹⁾ Rådsdirektiv 2008/114/EF av 8. desember 2008 om identifisering og utpeking av europeisk kritisk infrastruktur og vurdering av behovet for å beskytte den bedre (EUT L 345 av 23.12.2008, s. 75).

forordning, skal behandles i samsvar med gjeldende regelverk om vern av personopplysninger, særlig europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 45/2001⁽²⁾ og europaparlaments- og rådsdirektiv 95/46/EF⁽³⁾.

Artikkel 32

Vern av Unionens økonomiske interesser

1. Kommisjonen skal treffe hensiktsmessige tiltak for å sikre at Unionens økonomiske interesser vernes gjennom anvendelse av forebyggende tiltak mot bedrageri, korrupsjon og annen ulovlig virksomhet, gjennom effektive kontroller og gjennom inndrivelse av feilaktig utbetalte beløp samt, når det konstateres uregelmessigheter, gjennom anvendelse av sanksjoner som er virkningsfulle, står i forhold til overtredelsen og virker avskrekkende.

2. Kommisjonen eller dens representanter og Revisjonsretten skal ha myndighet til å utføre revisjon, på grunnlag av dokumentkontroll og kontroll på stedet, hos alle mottakere av tilskudd, entreprenører og underleverandører som har mottatt midler fra Unionen i henhold til denne forordning.

Det europeiske kontor for bedrageribekjempelse (OLAF) kan, i samsvar med bestemmelsene og framgangsmåtene fastsatt i europaparlaments- og rådsforordning (EU, Euratom) nr. 883/2013⁽⁴⁾ og rådsforordning (Euratom, EF) nr. 2185/96⁽⁵⁾, foreta undersøkelser, herunder kontroller og inspeksjoner på stedet hos markedsdeltakere som direkte eller indirekte berøres av slik finansiering, med henblikk på å fastslå hvorvidt det har forekommet bedrageri, korrupsjon eller annen ulovlig virksomhet som påvirker Unionens finansielle interesser i forbindelse med en avtale eller beslutning om tilskudd eller en kontrakt om finansiell støtte fra Unionen.

Med forbehold for første og annet ledd skal internasjonale avtaler med tredjestater og med internasjonale organisasjoner, avtaler om tilskudd, beslutninger om tilskudd og kontrakter som følger av anvendelsen av denne forordning, inneholde bestemmelser som uttrykkelig gir Kommisjonen, Revisjonsretten og OLAF myndighet til å utføre slike revisjoner og undersøkelser innenfor sine ansvarsområder.

⁽²⁾ Europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 45/2001 av 18. desember 2000 om personvern i forbindelse med behandling av personopplysninger i Fellesskapets institusjoner og organer og om fri utveksling av slike opplysninger (EUT L 8 av 12.1.2001, s. 1).

⁽³⁾ Europaparlaments- og rådsdirektiv 95/46/EF av 24. oktober 1995 om vern av fysiske personer i forbindelse med behandling av personopplysninger og om fri utveksling av slike opplysninger (EUT L 281 av 23.11.1995, s. 31).

⁽⁴⁾ Europaparlaments- og rådsforordning (EU, Euratom) nr. 883/2013 av 11. september 2013 om undersøkelser som foretas av Det europeiske kontor for bedrageribekjempelse (OLAF), og om oppheving av europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 1073/1999 (Euratom) nr. 1074/1999 (EUT L 248 av 18.9.2013, s. 1).

⁽⁵⁾ Rådsforordning (Euratom, EF) nr. 2185/96 av 11. november 1996 om kontroll og inspeksjon på stedet som foretas av Kommisjonen for å verne De europeiske fellesskaps økonomiske interesser mot bedrageri og andre uregelmessigheter (EUT L 292 av 15.11.1996, s. 2).

*Artikkel 33***Informasjon til Europaparlamentet og Rådet**

1. Kommisjonen skal sikre gjennomføringen av denne forordning. Den skal hvert år, når den legger fram det foreløpige budsjettforslaget, legge fram en rapport for Europaparlamentet og Rådet om gjennomføringen av Galileo- og EGNOS-programmene. Rapporten skal inneholde all informasjon om programmene, særlig når det gjelder risikohåndtering, samlede kostnader, årlige driftskostnader, inntekter, tidsplan og resultater som nevnt i artikkel 12 nr. 2 bokstav d), og når det gjelder gjennomføringen av delegeringsavtalene inngått i samsvar med artikkel 14 nr. 2 og artikkel 15 nr. 1. Rapporten skal inneholde

- a) en oversikt over fordelingen og anvendelsen av midlene tildelt programmene som nevnt i artikkel 7 nr. 4,
- b) informasjon om den strategi Kommisjonen har fulgt med hensyn til kostnadskontroll som nevnt i artikkel 9 nr. 6,
- c) en vurdering av forvaltningen av immaterialrettigheter,
- d) en oversikt over gjennomføringen av prosjektstyringssystemene og -metodene, herunder systemer og metoder for risikohåndtering, som nevnt i artikkel 12 nr. 2 bokstav d),
- e) en vurdering av tiltakene som er truffet for å oppnå størst mulige samfunnsøkonomiske fordeler av programmene.

2. Kommisjonen skal underrette Europaparlamentet og Rådet om de foreløpige og endelige resultatene av vurderingen av anbudsinnbydelsene og de kontrakter med private enheter som er inngått av Det europeiske GNSS-byrå og ESA i samsvar med henholdsvis artikkel 14 nr. 7 og artikkel 15 nr. 3.

Den skal også underrette Europaparlamentet og Rådet om

- a) enhver omfordeling av midler mellom utgiftskategorier som er gjort i samsvar med artikkel 9 nr. 3,
- b) enhver konsekvens av anvendelsen av artikkel 8 nr. 2 på Galileo- og EGNOS-programmene.

*Artikkel 34***Vurdering av gjennomføringen av denne forordning**

1. Innen 30. juni 2017 skal Kommisjonen legge fram for Europaparlamentet og Rådet en vurderingsrapport om gjennomføringen av denne forordning, med sikte på en beslutning om

fornyelse, endring eller midlertidig oppheving av tiltakene truffet i henhold til denne forordning med hensyn til følgende:

- a) måloppnåelse for disse tiltakene med hensyn til både resultater og konsekvenser,
- b) effektiviteten i utnyttelsen av ressursene,
- c) europeisk merverdi.

Vurderingen skal også se på den teknologiske utvikling i tilknytning til systemene, muligheter for forenkling, sammenheng internt og eksternt, målenes relevans og tiltakenes bidrag til Unionens prioriteringer for å oppnå intelligent, bærekraftig og inkluderende vekst. Den skal ta hensyn til resultatene av vurderingen av innvirkningen på lang sikt av tidlige tiltak.

2. Vurderingen skal ta hensyn til framskrittene som er gjort i forhold til de særlige målene for Galileo- og EGNOS-programmene i henhold til artikkel 2 henholdsvis nr. 4 og 5, på grunnlag av ytelsesindikatorer som for eksempel:

- a) for Galileo og med hensyn til:
  - i) utplasseringen av infrastruktur:
    - antallet operative satellitter og deres tilgjengelighet, og antallet tilgjengelige reservesatellitter på bakken sammenlignet med antallet planlagte satellitter som det vises til i delegeringsavtalen,
    - faktisk tilgjengelighet av elementene i den bakkebaserte infrastrukturen (som bakkestasjoner og kontrollsentraler) sammenlignet med planlagt tilgjengelighet,
  - ii) tjenestenivå:
    - kart over tjenestenes tilgjengelighet per tjeneste sammenlignet med det dokument tjenestene er definert i,
  - iii) kostnader:
    - produktivitetsindeks per hovedutgiftspost i programmet på grunnlag av forholdet mellom faktisk kostnad og budsjettert kostnad,
  - iv) tidsplan:
    - framdriftsindeks per hovedpost i programmet på grunnlag av en sammenligning mellom budsjetterte kostnader for utført arbeid og budsjetterte kostnader for planlagt arbeid,

v) markedsnivå:

- utviklingstrekk i markedet på grunnlag av antallet Galileo- og EGNOS-mottakere av det samlede antall mottakermodeller som omfattes av markedsrapporten framlagt av Det europeiske GNSS-byrå nevnt i artikkel 14 nr. 1 bokstav c).

b) for EGNOS og med hensyn til:

i) utvidelsen av dekningsområdet:

- framdriften i utvidelsen av dekningsområdet i forhold til den omforente planen for utvidelse av dekningsområdet,

ii) tjenestenivå:

- systemtilgjengelighetsindeks på grunnlag av antallet flyplasser med EGNOS-baserte innflygingsprosedyrer med operativ status sammenlignet med det totale antall flyplasser med EGNOS-baserte innflygingsprosedyrer,

iii) kostnader:

- produktivitetsindeks på grunnlag av forholdet mellom faktisk kostnad og budsjettet kostnad,

iv) tidsplan:

- framdriftsindeks på grunnlag av en sammenligning mellom budsjetterte kostnader for utført arbeid og budsjetterte kostnader for planlagt arbeid.

3. De organ som deltar i gjennomføringen av denne forordning, skal gi Kommisjonen de data og opplysninger som er nødvendige for å overvåke og vurdere de berørte tiltak.

KAPITTEL VII

DELEGERING OG GJENNOMFØRINGSTILTAK

Artikkel 35

Utøvelse av delegert myndighet

1. Kommisjonen er gitt myndighet til å vedta delegerte rettsakter på vilkårene fastsatt i denne artikkel.
2. Myndigheten til å vedta delegerte rettsakter nevnt i artikkel 13 nr. 2 skal tildeles Kommisjonen på ubestemt tid fra 1. januar 2014.
3. Den delegerte myndigheten nevnt i artikkel 13 nr. 2 kan til enhver tid tilbakekalles av Europaparlamentet eller Rådet. Beslutningen om tilbakekalling innebærer at delegeringen av

myndighet angitt i beslutningen, opphører. Beslutningen trer i kraft dagen etter at den er kunngjort i *Den europeiske unions tidende* eller på et senere tidspunkt som er fastsatt i beslutningen. Den skal ikke berøre gyldigheten av delegerte rettsakter som allerede er i kraft.

4. Så snart Kommisjonen har vedtatt en delegert rettsakt, skal den samtidig underrette Europaparlamentet og Rådet om dette.

5. En delegert rettsakt vedtatt i henhold til artikkel 13 nr. 2 skal tre i kraft bare dersom verken Europaparlamentet eller Rådet har gjort innsigelse mot rettsakten innen en frist på to måneder etter at rettsakten ble meddelt Europaparlamentet og Rådet, eller dersom både Europaparlamentet og Rådet før denne fristen har underrettet Kommisjonen om at de ikke vil gjøre innsigelse. Fristen skal forlenges med to måneder på Europaparlamentets eller Rådets initiativ.

Artikkel 36

Komitéprosedyre

1. Kommisjonen skal bistås av en komité. Nevnte komité skal være en komité i henhold til forordning (EU) nr. 182/2011.

2. Når det vises til dette nummer, får artikkel 4 i forordning (EU) nr. 182/2011 anvendelse.

3. Når det vises til dette nummer, får artikkel 5 i forordning (EU) nr. 182/2011 anvendelse.

4. Representanter for Det europeiske GNSS-byrå og ESA skal delta i arbeidet i komiteen på vilkårene fastsatt i komiteens forretningsorden.

5. Internasjonale avtaler inngått av Unionen i samsvar med artikkel 29, kan fastsette at representanter for tredjestater og internasjonale organisasjoner ved behov skal delta i arbeidet i komiteen på vilkårene fastsatt i dens forretningsorden.

6. Komiteen skal tre sammen regelmessig, fortrinnsvis fire ganger i året, en gang i kvartalet. Kommisjonen skal på hvert møte legge fram en rapport om programmenes framdrift. Disse rapportene skal gi en generell oversikt over programmenes status og utvikling, særlig med hensyn til risikohåndtering, kostnader, tidsplan og resultat. Minst en gang i året skal rapportene inneholde ytelsesindikatorne nevnt i artikkel 34 nr. 2.

KAPITTEL VIII

SLUTTBESTEMMELSER*Artikkel 37***Opphevinger**

1. Forordning (EF) nr. 876/2002 og (EF) nr. 683/2008 oppheves med virkning fra 1. januar 2014.

2. Eventuelle tiltak truffet med hjemmel i forordning (EF) nr. 876/2002 eller forordning (EF) nr. 683/2008 får fortsatt anvendelse.

Denne forordning er bindende i alle deler og kommer direkte til anvendelse i alle medlemsstater.

Utferdiget i Strasbourg 11. desember 2013.

For Europaparlamentet

M. SCHULZ

President

For Rådet

V. LEŠKEVIČIUS

Formann

3. Henvisninger til den opphevede forordning (EF) nr. 683/2008 skal forstås som henvisninger til denne forordning og leses som angitt i sammenligningstabellen i vedlegget til denne forordning.

*Artikkel 38***Ikrafttredelse**

Denne forordning trer i kraft den tredje dagen etter at den er kunngjort i *Den europeiske unions tidende*.

Den får anvendelse fra 1. januar 2014.

VEDLEGG

SAMMENLIGNINGSTABELL

Forordning (EF) nr. 683/2008	Denne forordning
Artikkel 1	Artikkel 2
Artikkel 2	Artikkel 1
Artikkel 3	Artikkel 3
Artikkel 4	Artikkel 8
Artikkel 5	Artikkel 4
Artikkel 6	Artikkel 8
Artikkel 7	Artikkel 5
Artikkel 8	Artikkel 6
Artikkel 9	Artikkel 7
Artikkel 10	Artikkel 9
Artikkel 11	Artikkel 10
Artikkel 12 nr. 1	Artikkel 11
Artikkel 12 nr. 2 og 3	Artikkel 12
Artikkel 13 nr. 1, 2 og 3	Artikkel 13
Artikkel 13 nr. 4	Artikkel 16
Artikkel 14	Artikkel 17
Artikkel 15	Artikkel 27
Artikkel 16	Artikkel 14
Artikkel 17	Artikkel 18–26
Artikkel 18	Artikkel 15
Artikkel 19 nr. 1–4	Artikkel 36
Artikkel 19 nr. 5	Artikkel 35
Artikkel 20	Artikkel 31
Artikkel 21	Artikkel 32
Artikkel 22	Artikkel 33
Artikkel 23	
Artikkel 24	Artikkel 38
Vedlegget	Artikkel 1

Felles uttalelse**fra Europaparlamentet, Rådet og Europakommisjonen om GALILEO TVERRINSTITUSJONELLE PANEL (GIP)**

1. Med tanke på at de europeiske GNSS-programmene er betydningsfulle, unike og komplekse, at Unionen eier de systemene som følger av programmene, og at programmene i sin helhet finansieres over Unionens budsjett i tidsrommet 2008-2013, anser Europaparlamentet, Rådet og Europakommisjonen at det er nødvendig med et nært samarbeid mellom de tre institusjonene.
  2. Galileo tverrinstitusjonelle panel (GIP) skal oppfylle målet om å legge til rette for at hver institusjon kan utøve sitt ansvar. For dette formål skal GIP opprettes for nøye å følge
    - a) framdriften i gjennomføringen av de europeiske GNSS-programmene, særlig med hensyn til gjennomføringen av innkjøp og avtaleinngåelse, spesielt i forhold til ESA,
    - b) de internasjonale avtalene med tredjestater, uten at anvendelsen av artikkel 218 i traktaten om Den europeiske unions virkemåte berøres,
    - c) forberedelsen av markedene for satellitnavigasjon,
    - d) hvor virkningsfulle styringsordningene er, og
    - e) den årlige gjennomgåelsen av arbeidsprogrammet.
  3. I samsvar med gjeldende regler skal GIP overholde kravet om diskresjon, særlig med tanke på at visse opplysninger er forretningshemmeligheter og av følsom art.
  4. Kommisjonen skal ta hensyn til GIPs synspunkter.
  5. GIP skal bestå av sju representanter, hvorav
    - tre fra Rådet,
    - tre fra Europaparlamentet,
    - én fra Kommisjonen,og skal møtes regelmessig (i prinsippet fire ganger i året).
  6. GIP påvirker ikke fastsatte ansvarsområder eller forbindelsene mellom institusjonene.
-